

***Дубоко
сїрахоїошїовање
їрема Боґу***

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе: За Индију
- 5 Страх Господњи
- 10 Име Божје
- 15 Поштовање Сина Божјег
- 20 Никад не ожалошћавајмо Светог Духа
- 25 Прилог прве суботе:
За мисионарске школе
- 26 Страхопоштовање према Речи Божјој
- 31 "Закон и свједочанство "
- 36 Присуство Божје
- 41 Место богослужења
- 47 Светковање суботе
- 51 Прилог прве суботе: За Украјину
- 52 Разликовање између светог и
обичног
- 57 Поштовање у породици
- 62 Понизност, верност и поштовање
- 67 Живот у страхопоштовању
- 72 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година LXXXVI

Број 3

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ

представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у заграда ( ) додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Изази четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Бранко Босанац

Издаје:

Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:

Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел.Факс:

(011) 2430-947

e-mail: unita2@ EUnet.rs

Штампа:

Бирограф, Земун

Предговор

Побуна се налази у самом ваздуху који удишемо. Филозофија угађања самом себи као да је постала главно начело нашег времена. У ери када хладни цинизам, бучна разметљивост и окорелост у безакоњу све више преовлађују, старомодне врлине "задивљујуће безазлености" познате у ранијим временима, готово су изумрле.

Представа о страхопоштовању у директној је супротности са данашњим ставом површности и усредсређености само на себе. Страхопоштовање би се могло дефинисати као дубоко поштовање помешано са љубављу и страхом, смерно детиње дивљење које је заиста драгоценост али данас веома ретко чак и међу такозваним Божјим народом.

Проучавање лекција за ово тромесечје под насловом *'Дубоко страхопоштовање према Богу'* има за циљ да у нама ојача представу колико треба да ценимо заиста дивне врлине страхопоштовања и уважавања, које спонтано треба да теку из срца поштовалаца правог Бога. Само са тим дубоким осећањем страхопоштовања и дивљења чудесној стваралачкој и искупитељској сили нашег Господа, можемо продужити стопама светих људи и жена из давнина и припремити своју душу за славну вечност.

"Неки мисле да имати користан и духовно здрав страх од Божјих казни значи недостатак вере, али то није тако.

"Доличан страх од Бога, условљен веровањем у Његове претње, доноси мирне плодове правде, наводећи уздрхталу душу да уточиште потражи у Исусу. Многи би данас требало да испољавају такав дух и да се обраћају Господу у понизности и скрушеном кајању, јер Господ толике претње и тако оштре казне у својој Речи није наговестио само зато да би то било написано, већ Он заиста намерава и учинити то што каже." – *Библ.коментари, 699.*

"Треба имати разбориту представу о томе како да приступимо Богу у страхопоштовању и доличном страху, побожности и љубави. Осећа се све већи недостатак страхопоштовања према нашем Творцу, све приметније неуважавање Његове величине и Његовог величанства. Међутим, ми Божји глас у овим последњим данима чујемо како говори у природним непогодама, у тутњави громава, у великим несрећама које Он допушта као што су земљотреси, велике поплаве и пустошне стихије које руше и односе све пред собом. Слушамо о трагичном потонућу великих бродова у узбурканом океану. Бог проговара онима који одбијају да признају Његов ауторитет...

"Када, после вихора и бесних олуја, зачују тихи и пригушени глас, сви треба да покрију своја лица, јер је Господ веома близу. Тада треба да се сакрију у Христу Исусу, јер је Он њихово једино уточиште. Раселина у стени представља заклон који Он својом прободеном руком пружа смерном молбенику док у погнутом ставу чека да чује шта говори Господ служи својему." – *Одабране њорукe II, 315.316.*

*Генерална конференција
Одсек за субојну школу*

**Прилоџ њрве субоџе у месецу
за Молиџвени дом у Наџаланду,
Индија**

Нагаланд је велика планинска земља богата природним лепотама, а налази се у северо—источном крају Индије. Становништво је преко 90% хришћанске вере.

Становници Нагаланд—а су индо—монголског порекла и веома срдачни и гостољубиви. Хришћанство је продрло у ову земљу још 1841. године.

Иако је садашња истина проповедана овде још пре но што је дело отпочето у Индији почетком 1970. године, истина није била лако прихваћена. Зашто? Као што се из статистике може закључити огромна већина становништва држи се хришћанства традиционалног смера, и они су у томе веома ревносни слични зилотима. Зато се плодови нису видели све док се није обратила једна већа група. После неколико година сталних напора нашле су се ту и тамо заинтересоване душе, и сада имамо неколико организованих скупштина и група. Већина тих верника сакупљају се у приватним кућама или у изнајмљеним просторијама. Сада је право време да ту подигнемо молитвене домове који ће попут споменика указивати народу на Господа.

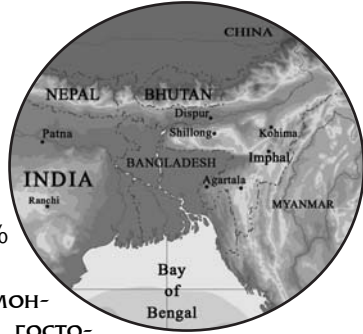
Перо надахнућа нам сведочи: "Ускоро ћете остати без одговарајућег места где би се сакупљали ради богослужења. Зар нећемо устати да градимо? Господ жели да у томе будемо слободни и дарезљиви. Чланови Македонских цркава били су веома сиромашни а ипак су молили апостоле да приме њихове драговољне прилоге и били су спремни да и преко својих могућности помогну светима у Јерусалиму који су били још сиромашнији од њих. Ово је записано за поуку нама." — *RH, 4. септембар, 1894.*

Кад је од Израиљаца затражено да дају прилоге за подизање Скинине, они су радосно и драговољно давали од онога чиме их је Господ благословио. Када пажљиво размотримо Божју вољу у погледу средстава која нам је поверио, наши прилози ће, захваљујући Божјој помоћи, притицати у изобиљу и видећемо "како је добар Господ" (Пс. 34,8).

Позивамо вас, браћо и сестре широм света, да својим средствима и молитвама дарезљиво потпомогнете изградњу овог светог храма за Господа.

Унапред захваљујемо за вашу добродошлу помоћ!

Ваша браћа и сестре из Индије

Страх Господњи

"Боји се Бога, и подај се Му славу, јер дође час суда Његова; и поклони се Оnome који је створио небо и земљу и море и изворе водене." – Откр. 14,7.

"Јехова је прави Бог. Служимо Му у најдубљој понизности и страхопоштовању." – Паулсонова колекција, 276.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Здравље и срећа, 379-390.*

Недеља

1. јул

1. СВЕМОЋНИ ТВОРАЦ

а. Који аспекти стварања посебно треба да нас инспиришу страхопоштовањем према Богу? Пс. 96,4,5; 139,14; Откр. 14,7.

"Земља не даје из године у годину своје обилне плодове и не окреће се непрекидно око сунца на основу своје првобитне моћи неразлучиво повезане с природом. Рука бескрајне силе непрекидно делује у управљању овом планетом. Божја сила која делује сваког тренутка одржава је при том окретању у њеном положају." – VIII Сведочанство, 278.

"Механизам људског тела не може се никад потпуно разумети; он крије у себи тајне које збуњују и највеће умове. Рад пулса и дисање нису последица деловања механизма који, пошто је једном стављен у покрет, механички наставља да ради. У Богу и захваљујући само Његовој сили ми 'живимо и мичемо се и јесмо'. Сваки дах, сваки откуцај срца, активност сваког живца и мишића у људском организму представљају непрекидни доказ о сили увек присутног Бога." – *Здравље и срећа, 370.*

б. Шта је наше мудровање у поређењу са Божјом мудрошћу? I Кор. 1,20,21,25-31. Како можемо стећи праву мудрост? Књига о Јову 28,28; Пс. 111,10.

"Ни људи највећег ума не могу схватити тајне Јехове како су откривене у природи... Божји судови и намере су неистраживи. Његова мудрост је недокучива." – VIII Сведочанство, 279.

2. СТАВ НЕБЕСКИХ БИЋА

а. Какав став, према визијама пророка, небеска бића заузимају према свом Творцу? Ис. 6,1-3; Откр. 4,8-11.

"Серафими пред престолом су толико испуњени страхопоштовањем посматрајући славу Божју да ни за тренутак не гледају са самозадовољством и дивљењем на себе или један на другога. Сву славу и захвалност, они дају Господу над војскама, који је висок и узвишен, и који славом свога скута испуњава храм. Гледајући у будућност, кад ће цела земља бити пуна славе Божје, они тријумфално понављају рефрен: 'Свет, свет, свет је Господ над војскама!' За њих је највеће задовољство кад славе и хвале Бога; и у Његовом присуству, уживајући изразе Његовог одобравања, они не желе ништа више. У томе што на себи носе Његово обличје, што учествују у служби Њему и што му се клањају, они налазе остварење својих највећих амбиција." – *Библ. коментари, 314.*

б. Шта о Божјој сили која све одржава можемо научити из визије показане пророку Језекиљу? Језек. 1,8.

"Рука коју је Језекиљ у својој визији видео 'под крилима' херувима, представља руку Божју. То слугама Божјим пружа поуку да им успех у раду за Њега омогућује Његова сила. Он ће сарађивати с њима ако одбаце сваку неправду и постану чисти у срцу и животу. Небески весници које је Језекиљ видео како, попут светлости заслепљујућег сјаја, пролазе између живих бића хитрином муње, представљају брзину којом ће се дело у својој завршној фази одвијати. Онај који не дрема и не спава, који је непрекидно на делу остварујући своје намере, у стању је да своје велико дело складно приведе крају. Оно што уму ограниченог човека изгледа тако замршено и компликовано, рука Господња одржава у савршеном реду..." – *Библ. ком., 364.*

"Бог савршено познаје свакога од нас. Кад би нам се отвориле очи, ми бисмо видели да је вечна правда на делу и у овом свету. Један снажан утицај, који није под људском контролом, ипак делује. Човек може да се заноси мислећи да он управља догађајима, али на делу је неко Ко је изнад људских утицаја." – *Ibid., 365.*

3. СТАЊЕ ЉУДСКОГ РОДА

- a. У супротности са атмосфером сарадње која влада на небу, како Господ описује стање које преовлађује на овој земљи? Језек. 2,4 (први део); Римљ. 3,10-19.**

"Сотона је својим кушањима успео да све припаднике рода људског учини преступницима Божјег закона." – *Папир. и пророци*, 348.

"Да Адам, приликом стварања, није био обдарен виталном снагом двадесет пута већом него што је снага данашњег човека, људски род би, са својим данашњим навикама и кршењем природних закона, већ престао да постоји." – *III Сведочанство*, 130.

- b. Који су проблеми у погледу става према Богу и вери данас све интензивнији, и како искрени хришћани могу да избегну такве склоности? II Тим. 3,1.2.5; Римљ. 16,17.**

"Пред крај времена милости, људи ће се подићи да уносе забуну и побуну међу оне који тврде да се покоравају закону Божјем." – *Библи. коментари*, 357.

"Побуном и отпадништвом затрован је и сам ваздух који удишемо. Поштеђени од тога бићемо само онда ако се у својој беспомоћности вером чврсто ухватимо за Христа." – *Ibid.*, 83.

- c. Како Јован - Христов омиљени ученик - објашњава братску љубав? I Јов. 3,4.7-10; II Јов. 9-11.**

"Овим смо и ми овлашћени да о онима који тврде да су скривени у Христу, а у ствари живе супротно закону Божјем, имамо исто мишљење, као и овај љубљени ученик. У овим последњим данима постоје зла слична онима која су угрожавала напредак прве цркве, и треба се пажљиво придржавати учења апостола Јована у том погледу. 'Мораш имати љубави' – ове речи се чују са свих страна, а нарочито од оних који проповедају посвећење. Међутим, истинска љубав је исувише чиста да би прикривала непризнати грех. Морамо љубити душе за које је Христос умро, али истовремено не смемо правити никакав компромис са злом. Не смемо се ујединити са бунтовницима и то називати братском љубављу. Бог захтева од свог народа у овом веку да стане на страну правде исто онако непоколебливо као и Јован, супротстављајући се најодлучније заблудама које уништавају душу." – *Дела апостола*, 418.

4. САВЛАЂИВАЊЕ ЉУДСКИХ ТЕНДЕНЦИЈА

а. О чему, према препорукама Речи Божје, треба да размишљају и говоре сви који се називају децом Божјом? Пс. 105,1-5; I Кор. 10,1-5.

"Искуства Израиљаца записана у сто петом и сто шестом псалму, на која указује апостол Павле у I Кор. 10,1–5, садрже поуке и упозорења које народ Божји у овим последњим данима посебно треба да проучава. Наглашавам да ова поглавља треба прочитати бар једанпут сваке седмице." – *Свед. ѿрой. 98.99.*

"Ако смо имали мрачна поглавља у својим искуствима, немојмо сталним понављањем освежавати сећање на то. Заборављајмо оно што је прошло, а усмеравајмо се на оно што је пред нама. Негујмо само оне мисли и осећања која нас наводе да хвалимо и славимо Господа. Ако вам је учињена неправда, заборавите на то, и размишљајте само о великој милости, доброти и неизмерној љубави Христовој. Нека вам пређе у навику да радије похваљујете него осуђујете. Ако вас руже и злостављају не обесхрабрујте се, јер и Христос је кроз све то пролазио. Идите напред, извршавајући верно и савесно свој животни задатак. Обогаћујте свој ум драгоценим обећањима Божје Речи и одржавајте слатку заједницу с Њим честим позивањем на та обећања. Престаните да јадикујете, да гунђате и да изналазите грешке, и певајте Господу у срцу свом. Мислите о свему ономе на чему треба да будете захвални и тако ћете научити да славите Бога. 'Онај мене поштује', каже Господ, 'који приноси хвалу на жртву' (Пс. 50,23).

"Када би се све наше јадиковање и гунђање приказало онако како је записано у небеским књигама, шта бисмо угледали пред својим очима! Како бисмо зачуђени и изненађени били схвативши да су наше мисли и осећања у ствари ништа друго до само несрећно жаљење." – *Знаци времена, 27. септембар, 1883.*

б. Какав страх и од кога је неопходно имати и данас? Ис. 51,12,13; Мат. 10,28.

"Христови следбеници се данас морају чувати да не изгубе дух страхопоштовања и Божји страх." – *Пророци и цареви, 29.*

"Бог тражи људе који ће, као Натан, Илија и Јован Крститељ, неустрашиво објављивати Његову поруку без обзира на последице, људе који ће говорити истину па макар због тога морали да жртвују све што имају." – *Слуђе јеванђеља, 11.*

5. ОБРАЂЕНИ ЉУДИ СЕ ОСЕЋАЈУ ОДГОВОРНИМА БОГУ

- а. Шта можемо научити из става извесних историјских личности чије молитве је Бог прихватио? Јездра 9,5,6; Језек. 1,28; Ефесц. 3,14.**

"Када су у стара времена људи којима је Бог слао своје анђеле да говоре с њима или да нешто учине за њих, схватили да су видели Божјег анђела и разговарали с њим, они су били запањени од страха мислећи да морају умрети. Они су имали тако узвишену представу о страшном величанству и сили Божјој да су мислили да ће их уништити и сам контакт с неким ко долази непосредно из Његове свете присутности." – *1 Сведочанство*, 370.

- б. Опиши супротност између правих и млаких припадника Божјег народа у време верске кризе. Откр. 3,14-19; Мат. 24,42-50.**

"Видела сам неке од Божјег народа како с јаком вером и болним ридањем вапију Богу у молитви. На њиховим бледим лицима види се дубоко неспокојство, израз тешке унутрашње борбе, али и одлучност, и велика озбиљност..." – *Рани сјисци*, 290.

"Видела сам како поједини уопште не учествују у том болном ридању и молитви. Они изгледају посве равнодушни и безбрижни... Видела сам како се Божји анђели журе да помогну онима који се свим силама боре да пруже отпор злим анђелима, и настоје да помоћ нађу истрајним призивањем Бога у молитви. Оне пак који са своје стране не улажу никакве напоре да би добили помоћ, Његови анђели напуштају, и више их нисам видела.

"Запитала сам какво је значење решетања које сам видела, и показано ми је да ће оно бити проузроковано недвосмисленим сведочанством које се заснива на савету Верног Сведока упућеном Лаодикији." – *Ibid.*, 291.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Која сазнања о Богу треба да нас највише инспиришу страхопоштовањем и стрепњом?
2. Опиши значај Језекиљеве визије за ове последње дане.
3. Шта нас треба да јача и утврђује против преовлађујућег непоштовања?
4. Истакни разлику између доличног и недолчног страха пред Богом.
5. Како треба да одговоримо на поруку Верног Сведока упућену Лаодикији?

Име Божје

"Име је Његово светио, и ваља Му се клањати." – Пс. 111,9.

"Анђели, када изговарају Господње име, покривају своја лица. С каквим тек страхопоштовањем треба да то име изговарамо ми који смо пали грешници!" – Пророци и цареви, 29.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Мисли са горе, 48-50.*

☐ *Недеља*

8. јул

1. ЗНАЧЕЊЕ БОЖЈЕГ ИМЕНА

а. Којим речима је Бог изразио своје име Мојсију, и какво значење то има за нас? П Мојс. 3,13-15.

.....

"ЈА САМ значи: Онај који је вечно присутан, без почетка и краја; прошлост, садашњост и будућност пред Богом су једнако откривене. Догађаје из најудаљеније прошлости или пак најдаље будућности Он види управо тако као што ми видимо оно што се око нас свакодневно догађа. Ми не знамо шта нас у будућности очекује, а и кад бисмо знали то не би допринело нашем вечном добру. Бог нам је пружио прилику да се вежбамо у вери и да имамо поверење у великог ЈА САМ." – Библијски коментари, 49.

б. Без обзира на начин којим се представа о Вечном Творцу може изразити, шта треба да схватимо о Њему и Његовом имену? Пс. 99,1-3; 111,9; Јер. 10,6.7.

.....

"Свети анђели са неодобравањем и чак са гнушањем гледају на непоштовање које многи показују док изговарају име великог Јехове." – *1 Сведочанство, 370.*

"Никада и ни на који начин не смемо лакомислено употребљавати обележја и називе Божанства." – *Мисли са горе, 76.*

2. ПАЖЊА КОЈУ ТРЕБА ДА ИМАМО НА УМУ

а. Објасни дубину начела које нам Бог даје у трећој заповести Декалога. II Мојс. 20,7.

"(II Мојс. 20,7). Ова заповест не само да забрањује кривоклетство и обичне псовке, већ забрањује помињање Божјег имена на ласкомислен и безбрижан начин, не узимајући у обзир дубоко значење те речи коју треба изговарати с најдубљим страхопоштовањем. Ласкомислено спомињући Божје име у обичном разговору, позивајући се на Њега у безначајним стварима и често изговарајући Његово име не мислећи уопште о томе, ми Га обешчашћујемо. 'Име је Његово свето' (Пс. 111,9). Свако треба да мисли о Његовом величанству, чистоти и светости како би му се у срце утиснуо појам о узвишености Његовог карактера, а Његово свето име треба изговарати са страхопоштовањем и достојанством." – *Пајџр. и ѱорп.*, 312.

б. Шта многи такозвани верници пропуштају да схвате о Творцу и Његовом имену? Јевр. 10,31.

"Они који узалуд изговарају име Господње видеће како је 'страшно упасти у руке Бога живог'." – *Мој животић данас*, 309.

"То свето име анђели помињу уз највеће страхопоштовање, заклањајући чак и своја лица док изговарају име Бог, а име Христово је за њих толико свето да се, док то изговарају увек поклоне са највећим поштовањем. Колико је томе супротан дух којим је праћен покрет у години 1854! Неки који су још увек под утицајем тога говоре о Богу као што би говорили о коњу или о неком другом безначајном предмету. У својим молитвама они речи: 'Бог Свемогући' изговарају на сасвим уобичајен начин и без икаквог поштовања. Они који се тако понашају уопште немају представу о узвишеном карактеру Бога и Христа и о светости онога што је небеско." – *I Свед.*, 370.

"Видела сам како од славе која обавија Оца долази једна светлост и кад ми се та светлост приближила, уплашила сам се и цело моје тело је устрептало као лист на ветру. Помислила сам: ако ми се више приближи бићу уништена, али ме она мимоиђе. И тада сам донекле схватила колико је велики и страشان Бог коме се обраћамо. Затим сам видела да многи немају појма о Божјој светости, и често узимају узалуд Његово свето и поштовања достојно име, не помишљајући да говоре о Богу, Великом и страшном Богу." – *Рани сџисци*, 75.

3. ОБРАЋАЊЕ БОГУ У МОЛИТВИ

а. Како треба да се обраћамо небеском Оцу у молитви? Мат. 6,9.

"Светити Господње име' значи да речи које се односе на Највишег треба изговарати са страхопоштовањем. 'Име је Његово свето и ваља му се клањати' (Пс. 111,9). Никада и ни на који начин не смемо лакомислено употребљавати обележја и називе Божанства. Кад се молимо, улазимо у ствари у дворану за пријем Највишег, а пред Њега морамо изаћи у светом и дубоком поштовању.

"Ово име славе и сматрају светим сви небески анђели и сви становници непалих светова. Кад се молите: 'Да се свети име твоје', ви при том тражите да се оно свети у овом свету и у вама. Бог вас је пред људима и анђелима признао за своју децу, зато се молите да не бисте којим случајем обесветили 'добро име ваше којим сте се назвали' (Јаков 2,7)." – *Мисла са зоре, 76.*

б. Какву праксу у молитви, (којом се не одаје поштовање), треба избегавати? Мат. 6,7.8.

"У молитви многи изговарају лакомислено речи, без поштовања; ово жалости благи Дух Господњи и због тога небо не прима њихове молитве." – *Рани сјиси, 75.*

"Кад клекнете око породичног олтара нека нико не заклања своје лице рукама нити да спушта главу на столицу док се у молитви обраћа Богу. У молитви свом небеском Оцу треба да се обраћамо у светом страхопоштовању, уздигнуте главе изговарајући сваку реч тако јасно и гласно да се може чути." – *VI Сведочанство, 352.*

"Страхопоштовање треба показати и према Божјем имену. Никада не бисмо смели то име изговарати олако или непромишљено. Чак и у молитви треба избегавати Његово често и непотребно понављање." – *Васишијање, 243.*

"Свето Божје име треба изговарати са дубоким страхопоштовањем. Свемоћни Бог – многи у молитви помињу обе ове речи, и то лакомислено и непромишљено; тиме се изазива Божје негодовање. Такви немају јасног појма о Богу и истини; у противном они не би са толиким непоштовањем говорили о Великом Богу чије име улива страх и који ће им ускоро судити. Анђео рече: 'Не помињите обе ове речи заједно, јер је страшно име Његово'. Они који схватају величину, узвишеност и величанство Божје узимаће Његово име у своја уста са светим страхопоштовањем. Он борави у недоступној светлости; човек Га не може видети и остати жив. Видела сам да ово морамо разумети и поправити се како би Заједница могла да напредује." – *Рани сјиси, 134.*

4. ЗАКЛИЊАЊЕ

а. Какву разлику у погледу заклетве Исус јасно истиче у записима: Мат. 5,34 и 26,63 (први део)?

"Јевреји су схватили да трећа заповест забрањује узимање Божјег имена узалуд, али су мислили да могу слободно употребљавати остале заклетве. И заклетва је код њих била уобичајена. Преко Мојсија им је било забрањено да се лажно куну, али би они увек налазили неко лукавство како би се ослободили обавезе коју је наметала заклетва. Нису се плашили да себи дозволе и само хуљење, нити су презали од кривоклетства само ако би успели да га прикрију спољним поковањем закону.

"Исус је то осудио и изјавио да њихов обичај давања заклетви представља преступ Божје заповести. Ипак, наш Спаситељ није забранио употребу заклетве на суду, којом се Бог свечано призива за Сведока да је оно што је речено истина и само истина." – *Мисли са ѓоре, 48.*

б. Које основно начело Христос овде истиче, и како то треба примењивати у свакодневном животу? Мат. 5,37.

"Исус је том приликом хтео да постави начело које би заклетву учинило излишном. Он учи да права истина мора бити закон наших речи. 'Нека буде ријеч: да, да; не, не; а што је више од овога ода зла је' (Мат. 5,37).

"Ове речи осуђују све бесмислене изреке и узречице које се граниче са скрнављењем Божјег имена. Оне осуђују све лажне комплименте, избегавање истине, ласкаве речи, претеривања, лажна приказивања у трговини, као што се то дешава у друштву и пословном свету. Оне уче да се ниједан човек који покушава да се представи оним што није или чије речи нису израз стварних осећања срца, не може назвати истинољубивим.

"Кад би се пазило на ове Христове речи, не би било изговорено толико злих претпоставки и нељубазних критика, јер ко може тумачећи поступке и побуде других, бити сигуран да говори праву истину? Како често понос, страст или лична мржња боје дати утисак! Један поглед, једна реч, па чак и призив гласа могу навести на погрешан закључак. Чак и саме чињенице могу бити тако изнете да дају лажан утисак. А 'што је више од' истине 'ода зла је'." – *Мисли са ѓоре блаженства, 49.*

5. ОДАВАЊЕ СЛАВЕ БОЖЈЕМ ИМЕНУ

- а. На који начин ми стварно славимо Божје име? Пс. 96,8,9; Откр. 15,4.**

"Они који се моле на јавним скуповима и који држе проповеди треба сваку реч да наглашавају правилно и да говоре јасним и разговетним гласом... Али молитва, због неправилног тона и начина изражавања оних који је изговарају, није увек оно што би требало да буде. Сотона се радује када су молитве које се Богу упућују на јавним скуповима готово нечујне. Нека се припадници Божјег народа науче да својим речима и у говору и у молитви правилно приказују велике истине које су им поверене. Сваку реч и у проповеди и у молитви треба изговарати јасно и разговетно. Само на такав начин се Бог слави." – *VI Сведочансѿво, 353.*

"У сваком поступку у животу морате откривати Божје име. Ова молба захтева од вас да поседујете Његов карактер. Ви светите Његово име и представљате Га свету једино ако својим животом и карактером прикажете истински живот и карактер Божји, а ово можете учинити само пошто сте претходно примили Христову милост и правду." – *Мисли са горе блаженсѿва, 76.*

- б. Како можемо непрекидно да уживамо благодати светог Божјег имена? Приче 18,10; Јован 14,13,14; I Јов. 3,22. Објасни како се слава Божјег имена манифестује преко оних који треба да приме Његов печат на својим челима. Откр. 14,1.**

"Сачувајте чисту савест пред Богом. У свему што чините, славите Његово име. Ослободите се себичности и самољубља." – *II Свед. 74.*

"Ако Божје име није написано на нашем челу – због тога што Он није у средишту ваших мисли – нећете имати право на наслеђе светих у светлости." – *Саветѿи ѿприсѿавима, 46.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Шта све име Божје садржи у себи?
2. Како и својом довитљивошћу можемо да преступамо трећу Божју заповест?
3. Шта све треба да имамо на уму у погледу молитве?
4. Образложи давање заклетве према Христовом објашњењу.
5. Чиме све можемо да одајемо славу Божјем имену?

Поштовање Сина Божјеј

"Да сви ѿошћују Сина као шћо Оца ѿошћују. Ко не ѿошћује Сина не ѿошћује Оца који Га је ѿслао." – Јован 5,23.

"У име Исусово ми можемо изаћи пред Бога с пуним поверењем, али Му се не смемо приближити с дрском уображеношћу као да је Он нама раван." – *Пајр. и ѿроци, 254.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Рани сћиси, 81-83.*

□ Недеља

15. јул

1. НЕ "МЛАЂИ" ИЛИ "ПОТЧИЊЕНИ" БОГ

а. Од када Христос постоји? Јован 1,1.2; Приче 8,22-30; Михеј 5,2.

"Пошто је Христос све створио, Он је пре свега. Речи изговорене у погледу овога тако су сигурне и одређене да нико не мора остати у сумњи или недоумици. Христос је Бог у суштини и у највишем смислу. Он је био са Богом од искона, Бог над свим што постоји, благословен ва век века." – *Коментари библ. шексћова, 532.*

"Говорећи о свом постојању пре стварања света, Христос наше мисли враћа у прошлост кроз бескрајне векове. Он нас уверава да никад није било времена у којем није био у блиском заједништву са вечним Богом." – *Уздигимо Њега, 17.*

б. Шта је навело Јевреје да одбаце ову истину, и како се и ми данас излажемо опасности да упаднемо у исту замку? Јован 8,56-59 (први део); II Кор. 3,14; 4,4.

"Нико не може своје Богом дане снаге у исто време посвећивати служби овом свету или охолости а да самим тим не пређе на тле непријатеља, слабећи своју сопствену душу и заводећи друге." – *RH, 20. јун, 1882.*

2. ТВОРАЦ, ОНАЈ КОЈИ СВЕ ОДРЖАВА И ЦАР

а. Ко је учествовао у стварању свемира и његових становника? Јован 1,3; Ефесц. 3,9; Кол. 1,15-17.

.....
.....
"Отац је деловао преко Христа и кад је стварао сва небеска бића."
– Пајир. и пророци, 6.

"Христос је разapeо небеса и поставио темеље земљи. Његова је рука поставила светове да лебде у простору и дала облик цветићу у пољу. Он је 'поставио горе својом силом'. 'Његово је море и Он га је створио' (Пс. 65,6; 95,5). Он је испунио земљу лепотом и ваздух песмом. И на свим делима стварања на земљи, у ваздуху и на небу Он је исписао вест љубави Очево." – *Жеља векова*, 8.

"Рука која одржава светове у простору, Рука која држи у срећном поретку и неуморној активности све по целом Божјем свемиру, то је Рука која је била за нас прикована на крст." – *Васиљшање*, 119.

б. Које ће учење, према пророчанству, погазити лажни учитељи кад се приближи свршетак времена милости? I Тим. 3,16; 4,1-4.

.....
"Пре последњег развоја у делу отпадништва доћи ће до конфузије у вери. Представе у погледу тајни о Богу биће нејасне и неодређене. Истина ће се изопачавати једна за другом (I Тим. 3,16). Многи ће порицати Христово постојање пре Његовог рођења у Витлејему, поричући тиме и Његово божанство; такви Га не прихватају као личног Спаситеља. То је потпуно порицање Христа. Он је јединородни Син Божји који је одувек једно са Оцем. У садејству са Њим су и светови стварани.

"Поричући натприродно чудо Христовог утеловљења, многи се окрећу од истина небеског порекла и прихватају сотонске измишљотине. Они губе духовно распознавање и настављају оно што је сотона утиснуо у њихов ум преко својих агената. Пошто су изобличени и нагрђени жигосањем усијаним гвожђем (I Тим. 4,2), њихова савест је спржена и унакажена грехом. Они проповедају своју сопствену правду и уздижу себе пред народом да би задобили поверење и привукли на своју страну оне који љубави истине не примише' (II Сол. 2,10)." – *Знаци времена*, 28. мај, 1894.

3. БОГ ЈЕ ДАО СВЕ

а. Због чега је Христос лично дошао на ову земљу као Син Божји? Ис. 9,6; Јован 3,16.34-36; I Јов. 4,9.

"Дошавши да живи међу нама, Христос је дошао да открије Бога људима и анђелима. Он је био Реч Божја – мисао Божја која се може чути. У молитви за своје ученике Он је рекао: 'Показах им име твоје' – 'милостив, жалостив, спор на гњев и билан милосрђем и истином' – 'да љубав којом си мене љубио у њима буде, и ја у њима' (Јован 17,26; II Мојс. 34,6). Али то откривење није дато само за Његову децу рођену на овој земљи. Наш мали свет је уцбеник васионе. Чудесан циљ Божји – милост, тајна спасоносне љубави – то је тема у коју 'анђели желе завирити' (I Петр. 1,12) и која ће се проучавати кроз бескрајна времена вечности. И бића која буду спасена и бића која никад нису пала наћи ће у Христовом крсту своју науку и песму. Видеће се да је слава која блиста са Исусовог лица слава самопожртвоване љубави." – *Жеља векова, 7.*

б. Зашто је лично знање о Исусу Христу тако значајно за људска бића? Јован 17,3; I Јов. 2,23; 5,11.12.

"У светлости са Голготе видеће се да је закон самоодрицајуће љубави закон живота за земљу и небо, да љубав која 'не тражи своје' (I Кор. 13,5) извири из срца Божјег и да се у Ономе који је био смеран и благ испољио карактер Онога који станује у светлости којој се ниједан човек не може приближити." – *Жеља векова, 7.*

"Следећи Христов пример, угледајући се на Њега као на Зачетника и Свршитеља своје вере, ви ћете осећати да радите пред Његовим очима, да сте под непосредним утицајем Његовог присуства и да Он познаје ваше побуде. На сваком свом кораку ви ћете се смерно запитати: Да ли је то што чиним по вољи Исусу? Да ли ћу овим прославити Бога? Јутром и вечером ви ћете усрдно упућивати своје молитве Господу за Његов благослов и Његово вођство. Права молитва нас повезује са Свемогућим и омогућује нам победу. Снагу да се успешно одупру сваком искушењу, хришћани стичу управо на својим коленима." – *IV Сведочанство, 589.*

"У познању Христа, спасоносно је бити оживљен духовном спознајом, применом Његових речи у пракси. Без овога, све друго ће бити узалудно." – *Коментари библи. Шекстјева, 573.*

4. СТРАХОПОШТОВАЊЕ ОЧЕКИВАНО

a. Чиме Библија сликовито приказује Божје дуго стрпљење са Његовим народом? Ис. 5,1-4.7. Шта парабола о винограду каже о Очевом очекивању од оних којима је послао свога Сина? Мат. 21,33-37.

.....

b. Шта можемо сазнати из изјаве Бога Оца о Богу Сину? Мат. 17,5; Јевр. 1,1-10.

.....

"У овим стиховима (Јевр. 1,4–12) приказана је свемоћ нашег Господа Исуса Христа. Он се читаоцу Библије овде приказује као Творац света и као његов законити Владар." – *Библ. ком. 790.*

c. Опиши став који према јасно израженом захтеву неба треба да испољавамо према Христу. Јован 5,23; Откр. 5,11.12; Филиб. 2,9-11.

"Кад приступамо проучавању предмета о Христовом божанству заодевену у одећу људске природе, можемо подесније да схватимо речи које је сам Христос упутио Мојсију из горућег жбуна на Хориву: 'Изуј обућу с ногу својих, јер је мјесто где стојиш света земља' (II Мојс. 3,5). Проучавању овог предмета морамо приступити у смерности ученика и у скрушености срца. Проучавање предмета о Христовом утеловљењу представља плодно поље, и истраживачу који дубоко копа, тражећи истину као скривено благо, исплатиће се уложени труд." – *Библ. ком., 750.*

d. Коју дужност би и водећи људи у Заједници и обични чланови морали озбиљније и потпуније да схвате? Римљ. 12,1; I Сол. 5,17.

.....

"Бавећи се светим појмовима људи не осећају оно страхопоштовање и страх Господњи које би требало да осећају. Они о Богу и о ономе што је свето не говоре са страхом и дрхтањем. То је сигурно зато што им недостаје лична побожност. Они не траже Божји савет у понизности и скрушености душе." – *Објављени рукојиси XXI, 454.*

5. НАШ СПАСИТЕЉ, ЗАСТУПНИК И СУДИЈА

а. Наведи неке од битних тачака у погледу Христовог теловљења. Филиб. 2,6-8; Дјела 4,12.

"У Христу је била сва пунина Божанства. Али једини начин да допре до људи био је у томе да своју славу заклони велом људске природе коју је узео на себе. Анђели су будно мотрили како Он скрива своју славу, да би Божанство могло да допре до људи. Христос никада није престао да мрзи грех, али је волео и не престаје да воли оне које је откупио сопственом крвљу. Он је страдао уместо грешних људи, да би их довео у јединство и склад са собом.

"То је тајна у коју анђели желе да завире... За њих је била велика тајна: како Он коме је грех био толико одвратан и мрзак може да испољава највећу нежност, љубав и саосећање према бићима која су починила грех." – *Библијски коментари*, 749.

б. Која је Христова двострука улога у суђењу људима? I Јов. 2,1; Јован 5,22; II Кор. 5,10.

"Бог је одредио да Онај који је у телу био највећи страдалник буде Судија читавом свету. Онај који се потчинио да га као кривца изведе пред овоземаљски суд, који се спустио из небеских дворова да човека спасе од вечне смрти, кога су људи презрели и одбацили, искаливши на Њему сву злобу и све пакости које људска бића инспирисана од сотоне могу да испоље, Он који је умро срамном смрћу на крсту – само Он ће имати право да свакоме изрекне награду или казну." – *Библијски коментари*, 699.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. На који начин ће се Христов идентитет доводити у питање у последњим данима?
2. Каква је била Христова улога у стварању света?
3. опиши тајну у коју анђели желе завирити.
4. Какав треба да буде наш став у погледу Христовог теловљења?
5. Објасни Христову разумљиву улогу у последњем суђењу.

Никад не ожалашћавајте Свећо̄г Духа

"И не жалостийте Свећо̄га Духа Божијега, којим сће зајечаћени за дан избављења." – Ефесц. 4,30.

"Христос борави у нама посредством Светог Духа; а Дух Божји примљен у срце вером, представља почетак вечног живота." – Жеља векова, 372.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Христове очиљедне њоуке, 121-*

□ Недеља

22. јул

1. ТРЕЋЕ ЛИЦЕ БОЖАНСТВА

а. Како је Свети Дух био повезан и са стварањем свемира и са формирањем плана искупљења? I Мојс. 1,1.2.

"Божанство је било гануто сажаљењем на људски род, и Отац, Син и Свети Дух су заједнички формулисали план искупљења." – *Саветѝи о здрављу, 222.*

б. Које доказе имамо у Светим списима да је Свети Дух и божанско лице исто тако као и сила? Дјела 13,2-4; 15,28; Ефесц. 4,30; I Кор. 2,11; Римљ. 8,26.27.

"Постоје три жива лица небеског тројства; у име те три велике силе – Оца, Сина и Светога Духа – они који приме Христа живе вером и крштавају се, и те три силе сарађују са послушним поданицима неба у њиховим напорима да живе новим животом у Христу." – *Сћец. свед. Серија В, VII, 62.63.*

"Свети Дух има своју личност; у противном, Он не би могао да сведочи нашем духу и с нашим духом да смо деца Божја. Он мора да буде и божанска личност, јер иначе не би могао да испитује тајне које су сакривене у Божјем срцу. 'Јер ко од људи зна шта је у човеку осим духа човечеја који живи у њему? Тако и у Богу што је нико не зна осим Духа Божјега' (I Кор. 2,11)." – *Еванђелизам, 618.*

2. ДЕЛОВАЊЕ ДУХА

а. Шта Дух Свети чини у интересу оних који треба да буду наследници спасења? Дјела 2,3,4; Јован 3,8; 16,13 (први део).

"Свети Дух је Христов представник, али је лишен људске личности и не зависи од ње. Оптерећен људском природом, Христос није могао лично бити на сваком месту. Стога је било у њиховом интересу да се Он врати Оцу, а да Свети Дух буде на земљи Његов заступник. Тада нико неће бити посебно привилегован само због места у ком живи или због свог личног додира са Христом. Посредством Духа, Спаситељ ће бити доступан свима и на сваком месту. У том смислу Он ће им бити ближе него да се није узнео на небо." – *Жеља векова, 648.*

"Биљка расте примајући оно што јој је Бог одредио за одржање живота. Тако се и духовно растење постиже сарађњом с божанским оруђима. Као што биљка пушта корен у земљу, тако се и ми морамо укоренити у Христу. Као што биљка прима светлост Сунца, росу и кишу, тако и ми морамо примати Светога Духа." – *Васиљшање, 106.*

б. Зашто је псалмисту сила Божјег Духа испуњавала страхопоштовањем? Пс. 139,7-12.

"Божја величина је за нас несхватљива. 'Престо је Господњи на небесима' (Пс. 11,4); ипак, својим Духом Он је свугде присутан. Он дубоко познаје свако дело својих руку и лично се интересује за свако од њих." – *Васиљшање, 119.*

"Кад се присније повежете са Христом увиђате чудесну лепоту у Његовом закону коју сад не видите. Утицај Божјег Духа који смекшава и потчињава људско срце и ум учиниће да права деца Божја буду заједно у небу са Христом Исусом. Хришћански развој одвијаће се у срцу сваког појединца захваљујући деловању Светог Духа..."

"Нека се види да је ваш живот скривен са Христом у Богу. Не изговорите ниједну брзоплету, празну или ружну реч. Покажите да сте увек свесни присуства Онога коме треба да укажете част и да Га прославите, а не да Га срамотите. Имајте на уму увек да сте представници Исуса Христа – онда ћете представљати Његов карактер својим речима и својим понашањем." – *Да познам Њега, 198.*

3. ЗАДОБИЈАЊЕ ПОБЕДЕ У КРОТОСТИ

а. Како се глас Светог Духа разликује од онога што људи природно очекују? I Цар. 19,11-13; Ис. 30,21.

"Док проучавамо Свете списе, морамо се молити да нам Свети Божји Дух расветли Његову Реч, да бисмо могли видети и ценити њена блага." – *Христјове њоуке, 87.*

"На тајном месту молитве, где нас може видети само Божје око, чути само Његово ухо, можемо своје најскривеније жеље и чежње излити пред Оца пуног сажаљења; и у тишини и смирености душе, Онај који никад није пропустио да одговори на вапај људске беде, проговориће и нашем срцу." – *Мисли са џоре, 60.*

б. Опиши нарочито деловање Светог Духа и доказе о Његовом присуству и сили. Јован 16,7.8; Дјела 5,32.

"Свети Дух оптужује и осведочава душе о греху. Ако се грешник предаје животворном деловању Духа, он ће се покајати и упознати важност послушности божанским захтевима." – *Дела ајосџола, 38.*

"Нико не треба да очајава због наслеђених склоности ка злу. Али кад га Дух Свети осведочи о греху, преступник мора да се покаје, да призна и да раскине са злом. Верни стражари су стално будни и на опрезу да упуте душу на прави пут." – *Библ. коменџари, 743.*

с. У каквом пребивалишту Дух Свети може да борави? Јован 14,17; I Кор. 3,16.17; Ис. 57,15.

"Они које небо признаје светима, најмање се хвале сопственом добротом." – *Христјове њоуке, 130.*

"Бог ово не налаже зато да бисте се ви плашили да ће Он можда пропустити да изврши своје обећање, да ће Му досадити стрпљење или, пак да неће имати савиности према вама. Међутим, бојте се да ваша воља није потчињена вољи Христовој, и да вашим животом не владају наслеђене или пак стечене негативне црте карактера... Бојте се да се ваше 'ја' не испречи између ваше душе и Великог Учитеља." – *Христјове њоуке, 131.*

4. НЕОПРОСТИВИ ГРЕХ

а. Какво нам је упозорење дато против одупирања гласу Светог Духа? Дјела 7,51; Јевр. 6,4-6; 10,26.27.

"Савест је Божји глас који чујемо у сукобу са својим људским страстима; кад се противимо том гласу, Свети Дух бива увређен и ожалошћен.

"Сви ми треба да схватимо и знамо на који начин душа пропада. Човек не губи спасење зато што је то Бог одлучио својом пресудом. Он не застире наше очи непрозирним велом таме. Међутим, човек је тај који се први супротставља подстицајима Светог Божјег Духа; и кад се једном одупре, други пут то чини лакше, трећи пут још лакше а четврти пут сасвим лако...

"Ако данас занемаримо тајну молитву и читање Светих списа, сутра ћемо то чинити са мање приговора и гриже савести. Затим ће уследити дуг списак пропуста, све због само једног зрна таквог семена посејаног на тлу срца." – *V Сведочанство, 112.*

"Бог општи са људима посредством Светога Духа, а они који намерно одбацују то средство као сотонско, сами прекидају везу између душе и неба.

"Бог делује испољавањем Светога Духа да би грешника покарао и убедио, а кад се дело Светога Духа коначно одбаци, онда Бог ништа више не може учинити за душу." – *Папир. и пророци, 422.*

б. За који грех нема опроштаја? Мат. 12,31.32. Како можемо избећи ту озбиљну опасност? Јевр. 2,1-3; Пс. 19,13.14.

"Опасно је изговорити неку реч сумње, опасно је сумњичити и критиковати божанску светлост. Навика олаког критиковања и потцењивања утиче на карактер пошто развија непоштовање и безверје. Човек који се ода тој навици несвесно ступа на опасан пут, и на крају је спреман да критикује и одбаци дело Светога Духа." – *Жеља векова, 304.*

"Хула на Духа Светог не налази се у некој изненадној и неочекиваној речи или поступку, већ у упорном и одлучном супротстављању истини и пруженим доказима.

"На грех (хулу) против Светог Духа нико не треба да гледа као на нешто тајанствено и неодређено. Хула на Светог Духа је грех упорног одбијања да се одазовемо позиву на покајање." – *Библ. коментари, 460.*

5. САД ЈЕ ВРЕМЕ

а. Како можемо да примимо дар Светог Духа? Дјела 8,14.15; Лука 11,13.

"Зашто нисмо гладни и жедни дарова Духа, кад преко Њега примамо силу? Зашто не говоримо о њима, не молимо се за њих, не проповедамо о њима? Господ нам радије даје дар Светог Духа него што родитељи дају добре дарове својој деци. Сваки радник треба усрдно да се моли Богу за крштење Духом." – VIII Свед., 23.

б. Какво је обећање у Речи Божјој дато нарочито за ове последње дане, и под којим условом? Зах. 10,1; Јер. 14,20.21.

"Време у коме живимо је за оне који траже, време примања Светога Духа. Молите се и тражите Његову силу. Време је да будемо искренији и преданији у својим молитвама. Нама је поверен напоран али благословен задатак да објављујемо Христа онима који су у тами. Позвани смо да објавимо нарочите истине за ово време. За то је неопходна сила Светог Духа. Молимо се за ту силу. Господ жели да то од Њега тражимо. У прошлости нисмо били целим срцем у овом делу." – Свед. њрој. 511.

"Оно што нам недостаје то је сила Светог Духа, осведоченост о греху; и Бог нека нам то подари данас. Захвална сам Му за Његову светлост и за Његов Дух. Захваљујем се за Његову милост и хоћу да се у беспомоћности своје душе потпуно ослоним на Њега. Стојим готово усамљена; али Бог Израилев једини може да учини." – J. G. Вајт мајтеријали 1888, 596.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. На основу чега знамо да је Свети Дух биће?
2. Зашто је Исус послао Утешитеља?
3. Опиши глас Светог Духа и објасни Његову мисију.
4. На који начин се можемо сачувати да не учинимо неопростив грех?
5. Какве благодати можемо примити кад у молитви затражимо помоћ Светог Духа?

Прилоџ њрве субоџе у месецу За мисионарске школе

Често се истиче да као чланови Рeформног покрета треба да имамо више критеријуме и да се уздигнемо на виши ниво, што значи да као народ треба да се поправимо у сваком погледу.

Као Заједница имамо задатак да преносимо животворну објаву по којој спасење долази само преко Христа. Дужни смо такође да младе припремимо да се развојем Христу сличног карактера оспособе за добре васпитаче.

Света је дужност и привилегија Заједнице да се ангажује у обучавању таквих предводника, пошто је "рад на обликовању и усмеравању ума младих најосетљивији и најодговорнији задатак који је икада био поверен људима и женама" (*Хр. васџиџање, 5*), и таква активност представља "једно од највећих Богом одређених средстава за спасавање душе" (*Вођење деџеџа, 329*).

Пре него што поновимо да су "млади будућност Заједнице", морамо схватити да је у овом тренутку и њихова садашњост наш приоритет. "Пошто је време кратко морамо бити усрднији и ревноснији у давању младима таквог васпитања које је доследно нашој вери. Ми смо реформатори. Ми желимо да наша деца истражују најбоља преимућства." – *Хришћанско васџиџање, 22*.

Ако се ови искази узму као пуноважећи у васпитању деце и младих њима се треба знатно више руководити кад је реч о приоритету у припреми васпитача у нашим мисионарским школама, верних људи који треба да "уравнотежено расуђују и логично мисле" (*Ibid. 13*), способни да науче друге како се треба одупирати злу и чврсто бранити правда у овим опасним временима.

Стога љубазно позивамо нашу браћу, сестре и пријатеље да својим средствима отворена срца потпомогну пројекат мисионских школа широм света. Унапред се захваљујемо за вашу великодушност у молитви и жељи да вас Господ обилно благослови као и до сада!

*Генерална конференција
Одсек за џпросветно васџиџи ради*

Страхотоштовање према Речи Божјој

"Кнезови ме љоне ни за шћо, али је у срцу мом дубоко страхотоштовање према Ријечи Твојој." – Пс. 119,161.

"Проучавању Библије треба да приступимо са страхопоштовањем, осећајући да се налазимо у Божјој присутности. Сваку површност и неозбиљност треба одбацити." – Свед. љрој. 107.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

V Сведочанствo, 656-668.

VI Сведочанствo, 119-126.

□ Недеља

29. јул

1. ПРАВА ХРАНА ЗА ДУШУ

a. Како је Господ настојао да Израјљцима утисне у свест представу о њиховој потреби? V Мојс. 8,2,3. Како та поука има примену и на духовни Израјљ данас? I Кор. 10,11,12.

b. Какву представу стичемо животворном храном добијеном из разговора с Богом и читања Његове Речи? Пс. 63,1-5 (први део); Ис. 55,1,2; Јован 6,51-63.

"Стваралачка сила, која је створила светове, налази се у Божјој речи. Та Реч даје силу; она рађа живот. Свака заповест је и обећање. Прихваћена вољом, примљена у душу, она собом доноси живот Бескoначнога. Она преображава природу и наново ствара душу по Божјем обличју.

"Живот који је на овај начин дат, на исти начин се и одржава. Човек живи од 'сваке речи која излази из уста Божјих' (Мат. 4,4)." – Васшћићање, 126.

"Библија открива истину с таквом једноставношћу и тако савршено прилагођену потребама и тежњама људског срца да то зачуђује и очараву ум и најобразованијих, док истовремено оспособљава и скромне и неуке и омогућује им да упознају пут спасења." – V Сведочанствo, 657.

2. МОЋ БОЖАНСКОГ НАДАХНУЋА

а. Како Исус потврђује Свето надахнуће старозаветних списа? Марко 12,24; Лука 16,29.31; Јован 5,39.46.47.

"Многи који се сматрају хришћанима одбацују данас Стари завет и тврде да он нема никаквог значаја. Али Христос не учи тако...

"Христов глас говори преко патријараха и пророка, почев од Адамових дана па све до краја века. Стари завет исто тако јасно открива Спаситеља као и Нови завет. Светлост из пророчке прошлости обасјава јасноћом и лепотом живот Христов и учење Новог завета." – *Жеља векова*, 776.

б. Којим симболима су сликовито приказани и Стари и Нови завет? Откр. 11,3.4.

"Ова два сведока представљају списе Старога и Новог завета. И један и други представљају значајно сведочанство о пореклу и вечном трајању Божјег закона. Оба сведоче и о плану спасења. Символи, жртве и пророчанства Старога завета упућују на Спаситеља који је имао доћи. Јеванђеља и посланице Новог завета говоре о Спаситељу који је дошао управо онако како је у поменутиим симболима и пророчанствима био најављен." – *Велика борба*, 238.

с. У испуњењу Библијских пророчанстава постоји сила. Како то треба да утиче на нашу веру? II Кор. 5,7.

"(Библијске) тако једноставно изложене истине, обухватају предмете који су тако узвишени, тако далекосежни и тако бескрајно изнад моћи људског схватања да их можемо прихватити само зато што их је Бог објавио... Ипак испод тих тако лако разумљивих истина леже тајне које скривају Његову славу – тајне које савлађују у онога ко покушава да их докучи истраживањем, док онога који искрено тражи истину инспиришу страхопоштовањем и вером...

"Најблиставијом светлошћу благословени су они који су спремни да живу Божју реч тако приме на основу Божјег ауторитета. Када се од њих затражи да објасне одређене Библијске исказе, они једино могу да кажу: 'Тако је написано у Светом писму.' Они су принуђени да признају да објаснити деловање божанске силе или испољавање Његове мудрости једноставно није у људској моћи. Пошто је Господ тако одредио, принуђени смо да неке појединости прихватимо само вером." – *V Сведочанство*, 658.

3. МОЋНО ОРУЂЕ

а. Како Реч Божја, попут хирушког скалпела, одсеца све што је захваћено духовном болешћу? Јевр. 4,12.

"Истина се практично мора унети у живот. Реч Божја, попут мача оштрог с обе стране, мора да одсече и последње остатке себичности и сопственог 'ја' који се још налазе у нашем карактеру.

"Реч Божја охоче чини смернима, изопачене кроткима и скрушенима, а непокорне послушнима. Грешне навике су човеку природно уткане у његове свакодневне поступке. Али Реч Божја сече и искорењује телесне жеље. Она суди мислима и побудама срца; продире до зглавака и мождине, искорењујући телесне жеље и чинећи људе вољнима да се покоре Господу." – *Библ. ком.*, 805.

"Браћо моја, оставите Реч Божју онаквом каква она јесте. Нека људска мудрост не прекорачује границе дозвољеног умањујући силу било ког стиха у Светом писму." – *V Свед.*, 667.

б. Како моћна Божја Реч може постати опасно духовно оружје кад се злоупотреби? II Петр. 3,16 (посл. део); Лука 11,52.

"Површно читање Библије често бива бескорисно, а у многим случајевима чак и штетно. Када Реч Божју отварамо без дужног поштовања и без молитве, кад мисли и осећања нису усредсређени на Бога нити су у складу са Његовом вољом, ум бива помрачен сумњом; и таквим проучавањем Библије само се још више јача скептицизам. Непријатељ преузима контролу над мислима и наводи их на погрешно тумачење." – *V Сведочанство*, 661.

"Сваки истраживач кад отвара Свето Писмо потребно је да затражи расветљење Светог Духа а обећање да ће му се дати је верно и сигурно.

"Дух којим прилазите испитивању Светих списа одлучује ко ће вам бити помоћник у том проучавању. Анђели светлости биће уз оне који у понизности срца траже божанску помоћ. Али ако се Библија отвара са непоштовањем, са осећањем надмености, ако је срце испуњено предрасудом, онда је поред вас сотона који ће јасне изјаве Божје речи изнети пред вас у изопаченом светлу." – *Свед.*, *прот.*, 86.

4. НАЈВЕЋИ ВАСПИТАЧ

- a. Која упозорења треба применити за нека учења световних па чак и верских школа? I Тим. 6,20,21; II Тим. 3,7 и 4,4. Како многи следе Јудин пример у извртању Светих списа?**

"Истицао је (издајник Јуда) из Светих списа такве текстове који нису имали никакве везе с истинама које је Христос приказивао. Ови текстови, издвојени од целине свог контекста, стварали су код ученика забуну и повећавали су малодушност којој су ионако стално били склони. Међутим, Јуда је све ово тако радио да је остављао утисак савршеног човека. И док су ученици тражили доказе које ће потврдити речи великог Учитеља, Јуда их је готово неприметно одводио на други пут. Тако је, на привидно веома религиозан и савестан начин, приказивао Христова излагања у другачијој светлости и придавао Његовим речима смисао који им сам Аутор никад није давао." – *Жеља векова*, 698.

"Онима који Свете списе читају у тежњи да у њима нађу противречност, недостаје духовно распознавање. У својој изопаченој представи они разлоге за сумњу и неверовање изналазе и у ономе што је сасвим јасно и разумљиво. Док они који са страхопоштовањем прилазе Речи Божјој, тежећи да упознају Његову вољу како би могли и да је извршавају, све то виде у сасвим другачијој светлости. Они су пуни страхопоштовања и дивљења док размишљају о чистоти и узвишеној савршености откривених истина." – *V Свед.*, 662.

- b. Зашто је Свето писмо, кад му се прилази са страхопоштовањем, погодно да буде главни уџбеник у погледу васпитања? Пс. 12,6; 119,105.130; Приче 9,10.**

"Права наука не може садржати ништа што је супротно учењу Речи Божје, јер обе имају истог Аутора. Правилно схватање науке и Речи Божје увек показује да су оне у потпуном складу." – *VIII Свед.*, 276.

"Библија садржи све што је неопходно за спасење душе, а у исто време веома је подесна за јачање и дисциплиновање умних снага. Употребљена као уџбеник у нашим школама, она ће се показати далеко успешнијом од било које друге књиге у вођењу овоземањских послова, а исто тако и у помагању души при њеном успињању лествама које допиру до неба. Правом истраживачу Библија омогућује напредак у вежбању умних снага; и после сваког размишљања о божанским истинама његове умне способности излазе обогаћене новим сазнањем." – *Сав. за род., учишћеље и сјуденіе*, 371.

5. НИЈЕ ОБИЧНА КЊИГА

- a. **Какво су поштовање према Речи Божјој испољавали поједни побожни људи, пошто су дуже били лишени њеног благотворног утицаја? II Днев. 34,14-21; Немија 8,9 (посл. део).**
- b. **Како и зашто Реч Божју треба да сматрамо драгоценим благом, нарочито у овим последњим данима? Пс. 119,161; Амос 8,11.12; Јован 12,48.**

"Библија представља Божји глас који нам говори тако непосредно као да Га чујемо својим ушима. Ако то схватимо, са каквим ћемо страхопоштовањем отварати Реч Божју и са каквом усрдношћу ћемо претраживати њене прописе! Када читамо Свете списе и размишљамо о томе осећаћемо се као да се налазимо у одаји за пријем код Свемогућег..."

"Када цитирате речи из Светог писма, никада то не чините неизобилно или на лакомислен начин. Сваки пут кад узимате Свето писмо у своје руке, имајте на уму да стојите на светој земљи." – *Мој животи данас*, 310.

"Кад се пробуди права љубав према Библији, и кад онај који је проучава почне схватати како је пространо њено поље и како су драгоценена њена блага, он ће пожелети да искористи сваку могућност да се упозна с Божјом речи. Проучавање Библије неће бити ограничено на неко посебно време или место. И то стално проучавање је једно од најбољих средстава за неговање љубави према Писму. Нека Библија буде стално уз онога који је проучава. Кад имате прилику, читајте и размишљајте о ономе што сте прочитали. Док ходате улицама, искористите прилику да извучете неколико драгоцених мисли из ризнице истине." – *Васиљѿање*, 191.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. **Опиши силу која се налази у Речи Божјој.**
2. **Зашто су и списи Старог завета тако значајни?**
3. **Како је Јуда искривљавао смисао Светих списа да би збуњивао Христове ученике?**
4. **Какво место Библија треба да има у нашим школама?**
5. **Објасни зашто је страхопоштовање толико важно у руковању Речју Божјом.**

Закон и сведочанство

"Закон и свједочанство изражиће. Ако ли ко не говори иако, њему нема зоре." – Ис. 8,20.

"Од мишљења и закључака људских окрени се закону и сведочанству. Одбаци свако овоземаљско разматрање. Одлучи се за вечност." – II Сведочанство, 553.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Паџр. и ѿроци, 374-385.*

□ Недеља

5. август

1. СВЕТИ ПРЕПИС

а. Шта је била основа Светог Божјег завета са Његовим народом од најдавнијих времена? I Мојс. 17,7; V Мојс. 4,9-13.

.....

"Божји закон је свет исто тако као и сам Бог. То је откривење Његове воље, препис Његовог карактера – израз божанске љубави и мудрости. Хармонија свега створеног зависи од савршеног потчињавања свих бића, свега што живи и мртве природе, непромењивим Творчевим законима. Бог је поставио законе по којима треба да се управљају, не само жива бића, већ и све појаве у природи. Све је потчињено одређеним законима, који се не могу пренебрегавати. Међутим, док је све у природи потчињено само природним законима, једино је човек, између свих створења на земљи, одговоран и пред моралним законом. Човеку, као круни свега створеног, Бог је дао моћ разума да схвати Његове захтеве, правичност и благотворност Његовог закона и његове свете прописе; и од човека захтева непоколебљиву послушност." – *Паџр. и ѿроп., 27.*

б. Како је Христос за време своје земаљске мисије поново потврдио светост и неприкосновеност светог Божјег закона? Мат. 19,16,17; 22,36-40; Јован 14,15.

.....

2. СНАЖАН КРИТЕРИЈУМ

а. Како Библија описује непролазност и непромењивост Божјег закона? Пс. 119,142; 89,34; Лука 16,17.

"Божји закон је постојао још пре него што је човек био створен. Он је био прилагођен условима у којима живе света и непала бића; чак и анђели се управљају према закону." – *Ком. библ. тјекстова, 58.*

"После пада у грех, ови прописи у начелу нису мењани, него су само неким додатним правилима прилагођени човековим животним условима у његовом палом стању." – *Ibid., 59.*

б. Објасни како Божји план искупљења и Његов свети закон заједнички делују моћно. Пс. 19,7; Римљ. 7,7-12; 8,3.4.

"Дужност и обавезност покоравња овом закону треба да представља суштину ове последње поруке милости коју упућујемо свету. Божји закон није нешто ново. Он не ствара светост, већ људима ставља до знања светост и чини је познатом. Он је зборник начела и прописа у којима је изражена милост, доброта и љубав. Он приказује карактер Божји палом људском роду, и човеку јасно у потпуности излаже његове дужности." – *Коментари библ. тјекстова, 60.*

"Десет Божјих заповести од којих свака садржи по један налог или пак забрану, уколико им се у послушности потчинимо као закону који влада читавим свемиром, представљају за нас и десет обећања..." – *Ibid., 60.*

"Овај закон највеће љубави која је човеку могла бити приказана у десет његових прописа представља глас Божји који с неба говори људској души у обећању: 'Чини тако, и нећеш доћи под власт и контролу сотонину'. У том закону нема ништа негативно, иако можда изгледа да има. Он значи: ЧИНИ ТАКО, и бићеш ЖИВ.'" – *Ibid., 61.*

"Бог нам је дао своје свете прописе зато што љуби човечанство. Да би нас заштитио од последица престопа, Он нам открива начела правде. Закон је израз Божје мисли; кад је примљена у Христу, она постаје наша мисао; она нас уздиже изнад утицаја урођених жеља и склоности, изнад искушења која наводе на грех. Бог жели да будемо срећни и даје нам такве законске прописе који нам ако их поштујемо доносе радост и мир." – *Жеља векова, 287.*

"У животу Христовом су јасно показана начела закона, и док Божји Свети Дух утиче на срце, док светлост Христова открива људима да им је потребна Његова крв која пречишћава и Његова правда која оправдава, закон још увек представља силу која нас приводи Христу да бисмо се оправдали вером." – *Ibid., 288.*

3. ПЛОД ПРАВОГ ОБРАЂЕЊА

а. Објасни смисао "стари" и "нови" Завет. II Мојс. 24,7.8; Јевр. 8,6-12; II Кор. 3,3.

.....

.....

"Исти закон који је био исписан на каменим плочама, утиснуо је Свети Дух на плоче срца. Уместо залудног настојања да 'утврдимо' неку своју правду, треба да прихватимо правду Христову. Његова крв је измирење за наше грехе. Његова послушност се приписује нама. Тада срце препорођено Светим Духом доноси 'род духовни'. Захваљујући Христовој милости успећемо да живимо у послушности према закону Божјем, уписаном у нашем срцу." – *Паџр. и ѿпор.*, 384.

б. Како Бог послушност Његовом закону чини радошћу и уживањем за верника? Језек. 36,26.27; Пс. 40,8; I Јов. 2,3.4.

.....

.....

"Између оних који су одани Богу и оних што презиру Његов закон доћи ће до жестоког сукоба. Страхопоштовање према закону Божјем поткопано је. Верске вође уче народ наукама и заповестима људским. Као што је било у данима старог Израила, тако је и данас у свету. Али да ли они који су поштовали закон Божји треба данас мање да га поштују зато што се распространило неверовање и преступ? Зар ће се и они сјединити са земаљским силама да би тај закон прогласили неважећим? Струја зла неће понети и верне са собом. Они неће презирати оно што је Бог прогласио светим." – *VIII Све-дочансѝво*, 130.

"Божји закон је основа а и темељ сваке трајне реформе." – *Про-роци и цареви*, 463.

"Господ кара и поправља припаднике свог народа који тврде да се држе Његових закона. Он им указује на њихове грехе и открива њихова безакоња, јер жели да се они одрекну сваког греха и безбожњаштва како би творили светињу у страху Божјем." – *II Свед.*, 504.

4. СВЕДОЧАНСТВА БОЖЈЕГ ДУХА

- a. Како Бог дефинише "свједочанство Исусово" међу остатком Његовог народа и потврђује надахнуће и сврху истог? Откр. 12,17; 19,10 (посл. део).**

"Морамо узети све оружје Божје, и верно следити упутства која су нам дата преко Духа пророштва. Морамо љубити истину за ово време и покоравати јој се. Тада ћемо бити заштићени од утицаја обмањивачке силе непријатеља. Посредством своје речи записане у Светом писму, у Сведочанствима за Заједницу и у књигама које су допринеле да нам буду јасније наше садашње дужности и став који треба да заузмемо, – говори нам сам Бог. Опомене које су нам овде даване 'заповијест по заповијест, правило по правило', треба послушати. Како ћемо се изговорити ако то занемаримо?" – *Служе јеванђеља, 277.*

- b. Зашто је тако неопходно да свим срцем ценимо Дух пророштва? II Днев. 20,20 (посл. део); Ос. 12,13.**

"Зато треба да вапијуће призивате Бога и у страху душе своје тражите више светлости. Бог ме је овластио да вам кажем да ниједан зрак светлости неће преко сведочанстава обасјати вашу стазу, све док не будете у животу применили светлост која вам је већ дата. Бог вас је оградио светлошћу, али је ви нисте ценили већ сте је бацили под ноге. Док су једни презрели светлост, други су је занемарили или равнодушно ишли за њом." - *II Сведочанство, 682.*

"Неки су кроз сведочанства примили нарочите опомене, али су већ за неколико недеља заборавили укорје који су им били дати. Некима су сведочанства поновљена по неколико пута, али их они нису сматрали толико важним да би им се морали покоравати. Сматрали су их залудним причама. Да су ходили према светлости која им је била дата, избегли би многе губитке и искушења која им се чине мучна и строга. Али само себе могу окривљавати због свега тога. Узели су на себе јарам и сад им тешко пада да га носе. Није Христос ставио тај јарам на њих. Бог је показао своју бригу и љубав према њима, али у себичности, злу и неверовању своје душе они нису могли да препознају Његову доброту и милост... Тек када прихватите зраке светлости које вам је Бог дао у прошлости, тада ће вам Он послати већу светлост." – *II Сведочанство, 683.*

5. У ЗАВРШНИМ ДАНИМА

- a. Шта, као коначни циљ свих духовних дарова - укључујући и Дух пророштва - треба да се у потпуности реализује? Ефесц. 4,11-13; I Кор. 1,5-8.
- b. Која су упозорења дата с циљем да сачувају веру оних који верују у дар пророштва у овим последњим данима? Дјела 20,30.31; I Јов. 4,1; Ис. 8,20.

"Ускоро ће се улагати сви могући напори да се обезвреди и изопачи истина о Сведочанствима Божјег Духа...

"Они који су некада били уједињени с нама у вери тежиће за истраживањем нових, туђих и необичних учења, за нечим што је нарочито и сензационално да би то износили пред народ. Износиће све могуће заблуде и, да би очарали и обманули душе, приказиваће све то као да долази од сестре Вајт." – *Одабр. јоруке I, 41.*

"А сада, свима онима који желе да знају истину, у закључку овога хоћу да кажем: Не прихватајте непоуздане и непроверене извештаје о томе шта је сестра Вајт учинила, рекла или написала. Ако желите да сазнате шта је Господ открио преко ње, читајте њена објављена дела. Немојте жељно примати и даље преносити гласове о томе шта је она наводно рекла о неком интересантном питању, ако она о томе није ништа написала." – *V Сведочанство, 653.*

"Биће лажних снова и лажних визија у којима ће бити нешто истине, али ће бити срачунате на то да одводе од првобитне вере... Ако они (који имају такве снове и визије) омаловажавају Његов закон и не обраћају пажњу на Његову вољу откривену у сведочанствима Његовог Духа, они су обмањивачи." – *Ком. библ. шек., 861.*

"Имајте на уму да ће кушања оваквог карактера долазити на нас, и то не само споља, него и између наших редова." – *Библ. ком., 861.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Које знање и на који начин је Бог поверио људском роду?
2. Како се Божји закон доводи у везу са планом искупљења?
3. Шта је Христос успоставио у Новом завету?
4. Објасни шта значи израз "Сведочанство Исусово".
5. Наведи једну од лукаво постављених замки да би се преварили управо изабрани у последњим данима.

Присусѣво Божје

"Нек се боји Госѣода сва земља, и нека сѣреѣи ѣред Њим све шѣо живи ѣо васѣленој." – Пс. 33,8.

"Право страхопоштовање према Богу надахнуто је свешћу о Његовој величини и Његовој сталној присутности." – *Божја задивљујућа благодат*, 93.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Васѣѣање, 219-225.*

□ Недеља

12. август

1. "СВЕТА ЗЕМЉА"

а. Шта можемо научити из Мојсијевог искуства када је дошао у Божју присутност? П Мојс. 3,1-5. Шта је Исус Навин учинио кад се нашао у Христовој присутности? Исус Навин 5,13-15.

"Понизност и страхопоштовање треба да красе понашање свих који излазе пред Бога." – *Паѣр. и ѣр. 254.*

б. Како сам опис Божје силе испољене на гори Синају треба да нас подстакне на страхопоштовање? П Мојс. 19,20-24; Јевр. 12,25.26.28.29. Какав треба да буде и наш став кад се нађемо на светом тлу иако не видимо спољне манифестације Божје присутности?

"Бог је хтео да призор приликом објављивања свог закона учини величанственим и дубоко упечатљивим, да би истакао узвишеност његовог карактера и значаја. Народу је требало живо и неизбрисиво пречити истину да све што је у вези са служењем Богу мора бити примано са највећим страхопоштовањем." – *Паѣр. и ѣророци, 309.*

"Знаци Јеховине присутности били су тако страшни да се народ тресао од страха и падао на лице. Чак је и сам Мојсије узвикнуо: 'Уплашио сам се и дркћем' (Јевр. 12,21)." – *Паѣр. и ѣророци, 309.*

"Чим узмете Библију у своје руке, имајте на уму да сте на светом тлу." – *Темељи хр. васѣѣања, 195.*

2. БОЖЈА СВЕПРИСУТНОСТ

- a. Којим једноставним објашњењима Библија сликовито приказује Божју свеприсутност, нарочито у погледу небеских записа сакупљених у овим последњим данима? Пс. 11,4; 102,19.
- b. Какве лудости и безумља открива менталитет многих, укључујући и неке којима је била откривена велика светлост? Пс. 73,11; 139,7-12; Језек. 8,12. На шта нас то треба да подстакне? Ис. 55,6.

"Долази време кад ће бити прекасно да тражимо Господа, и размишљала сам како ћемо се осећати кад се време кушања заврши и животном делу дође крај. Са каквим осећањима ћемо прелиставати прошлост? Зар нећемо жаљати што наши напори у служби Богу нису били ревноснији? Зар нећемо жаљати што нисмо живели у већој сагласности са откривеном вољом Божјом? Зар да се тада не нађемо као верне слуге? Шта ако у том тренутку зачујемо Христову изјаву: 'Сврши се'?"

"Једном сам у сну видела велико мноштво окупљених заједно. Небо се одједном замрачи густим облацима, настаде грмљавина, севање муња, и целим небом и земљом одјекну глас продорнији од најјаче грмљавине: 'Сврши се!' Многи од присутних, бледа лица, потрчаше напред, вапијући у душевном болу: 'О, ја нисам спреман!' Чуло се питање: 'Зашто нисте спремни? Зашто нисте искористили драгоцене прилике које сам вам дао? И када сам се пробудила у ушима ми је одзвањало страшно запомагање: 'Ја нисам спреман; нисам спасен – изгубљен сам! Изгубљен! Заувек изгубљен!'"

"Имајући у виду озбиљне одговорности које леже на нама, размишљајмо о будућности, да бисмо разумели шта морамо учинити да бисмо били спремни. Тог дана суочићемо се са немарношћу и презиром Божје милости, са одбацивањем Његове истине и љубави. Пред свечаним скупом последњег дана, пред очима целог свемира грешник ће читати разлоге због којих је осуђен. Родитељи ће први пут сазнати тајне из живота своје деце. Деца ће увидети колико су се огрешила о своје родитеље. Откриће се многе тајне и скривене побуде срца; јер све што је било тајно откриће се. Они који олако узимају озбиљне истине у вези са Божјим судом отрезниће се кад се суоче са страшном стварношћу овога." – *Ујуйсїво за младе, 21. јул, 1892.*

3. ЖИВОТ ПРЕД НЕБЕСКИМ СВЕДОЦИМА

- а. Какво упозорење Јосифово тешко кушање представља за нас кад се нађемо у ситуацији где нас нико од људи не види? I Мојс. 39,3-9; Приче 7,7-10.18-20.**

"Али су Јосифова вера и честитост морале бити испитане у огњу искушења. Жена његовог господара покушавала је да овог младог човека наведе да прекрши Божји закон. До тога тренутка он је остао неокаљан поквареношћу која је цветала у тој незнабожачкој земљи, али како да се супротстави овом искушењу, тако неочекиваном, тако снажном и заводљивом... Да ли ће тријумфовати начело? Хоће ли Јосиф и даље остати веран Богу? Анђели су посматрали тај приказ с неописивом забринутошћу." – *Пајир. и ѿророци, 212.*

"Јосифов одговор показује колику силу имају верска основна начела. Он није хтео да изневери поверење ни свог земаљског господара, и одлучио је да остане веран своме небеском Господару, без обзира на то какве ће бити последице. Пред очима свезнајућег Бога и светих анђела многи допуштају себи слободу да учине нешто што никада не би учинили пред својим ближњима; али Јосиф је прво помислио на Бога. 'Како бих учинио тако грдно зло и Богу згријешно?' биле су његове речи." – *Ibid., 213.*

- б. Шта би било кад бисмо озбиљније размишљали о чињеници да Бог све види и све зна? Јевр. 4,13; Пс. 33,8.14.15.**

"Кад бисмо увек мислили на то да Бог види и чује све шта ми радимо, да се о нашим речима и поступцима води тачан извештај, и да ћемо једног дана за све то одговарати, тада би се плашили да грешимо. Нека млади увек имају на уму да их Бог види било где да се налазе и било шта да раде. Њему не промакне ниједан наш поступак. Не можемо сакрити своје путеве од Свезнајућег. Људски закони, ма како строги, често се преступају, а да се за преступ не дозна, и стога остане некажњен. Али то није случај с Божјим законима. Ни најтамнија ноћ не може да заклони кривца. Он може мислити да је сам, али сваком његовом поступку присутан је невидљиви сведок. Пред Божјим погледом чак ни побуде нашег срца нису скривене. Сваки поступак, свака реч, свака помисао, све се тачно бележи, као да на свету постоји само то једино лице, и као да је сва пажња неба усредсређена само на њега." – *Пајир. и ѿророци, 213.*

4. БОЖЈЕ СТАЛНО ПРИСУСТВО

- a. Какву сигурност и утеху свест о Божјој свемоћи и свеприсутности представља за наша срца? I Мојс. 16,13; II Днев. 16,9 (први део); Мат. 6,4.**

"Само ће свест о Божјем присуству моћи да протера страх који би плашљивом детету учинио живот теретом. Нека оно у своје памћење уреже обећање: 'Анђели Господњи станом стоје око оних, који се њега боје, и избављају их' (Пс. 34,7)." – *Васиљшање*, 255.

- b. Којим речима Павле подстиче вернике да угађају Богу, а не само њему као апостолу? Филиб. 2,12.13. Зашто стално треба да имамо на уму стварност Божјег суда?**

"Разни греси које чине и одобравају и они који за себе тврде да су хришћани навлаче Божји гњев на Заједницу. У дан када се небеске књиге отворе, Судија неће морати речима да изражава кривицу преступника, него ће бити довољно да управи само један продорни и свеиспитујући поглед, и свако дело и свака трансакција у животу оживеће у памћењу починиоца. За преступником неће морати, као у данима Исуса Навина, да се трага од племена до породице, него ће он сопственим устима признати своју срамоту, своју себичност, лакомство, непоштење, утају, лаж и превару. Греси сваког појединца, скривени од људи, тада ће бити објављени као са 'кровова'." – *IV Сведочанство*, 469.

"Као штит против искушења и као подстицај на непорочност и истину, ниједан други утицај се не може мерити са свешћу о Божјем присуству." – *Васиљшање*, 228.

"Они који данас презиру Божју Реч суочиће се тада са Аутором тих надахнутих изрека. Не будимо тако безбрижни као да дан суда не долази; јер иако се одлаже, тај дан је пред вратима и иде врло брзо..."

"Око Онога који све види прати нас на сваком кораку; и најтајније мисли нашег срца пред Њим су откривене. Свакоме од нас биће суђено по делима које је чинио у телу. Запитајте се озбиљно: како стојите пред Богом? Како Онај који зна сваку побуду, сваку мисао и сваку реч, посматра све што радите, и шта мисли о вама?" – *Ујујусиво за младе*, 21. јул, 1892.

5. ПОСЕБНИ ТРЕНУЦИ БОЖЈЕ ПРИСУТНОСТИ

а. Објасни предности и благодати тајне молитве. Пс. 4,4; 62,8; 63,1.2.5.6.

"Треба се молити и у породичном кругу, али пре свега не смемо занемарити тајну молитву, јер она даје живот нашој души. Немогуће је духовно напредовати ако занемаримо тајну молитву. Молити се само у породичном кругу или на јавним скуповима није довољно. Потребно је да своје срце у самоћи и тишини отворимо пред Божјим оком које све види. Тајну молитву треба да чује само Бог. Ниједно знатижељно ухо не треба да чује такве молбе. У тајној молитви душа је ослобођена спољних утицаја и узнемиравања. Мирно, али усрдно, наша молитва треба да се уздиже ка Небеском Оцу. Благ и постојан утицај допираће до Онога који 'види тајно' (Мат. 6,6), чије ухо је отворено да чује молитву која се уздиже из срца." – *Пути Христју, 89.*

б. Колико због своје узнемирености и журбе, често губимо у духовном погледу? Опиши свето задовољство и срећу тренутака посвећених само Богу. Пс. 84,4-8.12.

"Пропуштањем тренутака за побожно размишљање и молитву због своје узнемирености, сви ми много губимо од слатког општења с Богом." – *V Сведочанствво, 465.*

"Многи, чак ни у тренуцима молитве, не примају благослов стварне заједнице с Богом. Они се сувише журе. Брзим корацима пролазе кроз круг Христове драге присутности, заустављајући се можда само за тренутак у његовим светим границама, али не чекају на савет. Они немају времена да остану с божанским Учитељем. Са својим теретима враћају се на свој посао." – *Васијишање, 261.*

"Не кратко заустављање у Његовој близини, већ лична веза с Христом, дружење с Њиме – то је наша потреба." – *Васијишање, 262.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Шта треба да схватимо под изразом "света земља"?
2. Чег онда треба да се сетимо из Јосифовог искуства кад се нађемо у сличном искушењу?
3. Какво охрабрење свест о Божјој присутности увек доноси вернику?
4. Како нас свест о Божјој присутности подсећа на велики суд?
5. Наведи један од чинилаца који могу да улешају тренутке које проведемо у миру с Богом.

Место боџослужења

"Боџу се ваља клањаџи на сабору свеџицјех, сџирашнији је од свијех који су око Њеџа." – Пс. 89,7.

"Народу је требало живо предочити да све што је у вези са служењем Богу мора бити примано са највећим страхопоштовањем." – Паџир. и џороци, 309.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

*V Сведочансџиво, 464-473.
Еванџелизам 496-512.*

Недеља

19. авџусџи

1. СВЕТИ БОГ

a. У каквом ставу треба да приступамо нашем Творцу у овим последњим данима? Пс. 99,1-5.

.....

"Као поданик Божје милости, човек треба на коленима понизно да приступа подножју престола милости." – Одабр. џорукe II, 315.

b. Који савет упућен родитељима сви треба да имамо на уму када улазимо у просторије за боџослужење? II Мојс. 25,8; Пс. 77,13; 89,7.

"Родитељи, уздигните критеријум хришћанства у очима своје деце; помозите им да Христов карактер уткају у своје свакодневно животно искуство. Научите их да према месту боџослужења гаје највеће страхопоштовање, да у дом Божји увек улазе смерно и скрушена срца, обузети мислима, као што су следеће: 'Овде је Бог, и ово је Његов дом. Овде увек морам имати чисте мисли и најсветије побуде. У свом срцу не смем да гајим охолост, завист, љубомору, зла нагађања и претпоставке о другима, мржњу ни било какву превару, јер се налазим у присутности светог Бога. Ово је место где се Бог састаје са својим народом и благосиља га. Узвишени и свети Творац, који живи у вечности, гледа ме, истражује моје срце и чита најскривеније мисли и дела мог живота'." – V Сведочансџиво, 467.

.....

2. НЕБЕСКИ ПОРЕДАК

- a. Како право страхопоштовање према Богу треба испољавати чак и у мањим групама окупљеним на јавном богослужењу? Ис. 66,1,2; Јован 4,24; Мат. 18,20.**

"Час и место молитве су свети, јер је ту Бог. Испољавање овог поштовања држањем и ставом продубљује само осећање. 'Име је његово свето' (Пс. 111,9), каже Псалмист. Анђели скривају своја лица изговарајући Господње име. С каквим тек поштовањем треба да га изговарамо ми који смо пали грешници." – *Пророци и цареви*, 29.

- b. Шта треба да обележава сваки аспект службе Богу укључујући и просторије где се верници окупљају? III Мојс. 26,2; I Кор. 14,40.**

"Своје куће свети треба да одржавају чисте и уредне, слободне од прљавштине, смећа и било какве нечистоће. Показано ми је да Божји дом бива обесвећен небригом родитеља за њихову децу, неуредношћу и нечистотом које се ту могу видети. Показано ми је да такве појаве треба отворено укорити, и ако се не промене, неке од таквих који тврде да познају истину неодложно треба одстранити из окола." – *Одабране Њорукe III*, 274.

"Болна је истина да се страхопоштовање према Божјем дому скоро потпуно угасило." – *V Сведочанство*, 468.

"Пониженост и страхопоштовање треба да красе понашање свих који излазе пред Бога. У име Исусово ми можемо изаћи пред Њега с пуним поверењем, али Му се не смемо приближавати с дрском уображеношћу као да је Он раван нама. Има и таквих који се великом, свемоћном и светом Богу, који се налази у недокучивој светлости обраћају тако као што би ословили неког себи равног или чак нижег од себе. Има их који се у свом понашању у Његовом дому осећају слободнијим него што би се усудили да буду у пријемној просторији неког земаљског властодршца. Такви би морали имати на уму да се налазе у присутности Онога коме се клањају серафими и пред ким анђели скривају своја лица. Богу припада највеће поштовање и сви који заиста осећају Његово присуство, смерно ће се пред Њим поклонити и узвикнути, као што је Јаков узвикнуо кад Га је у сну видео: 'Како је страшно мјесто ово! Ово је доиста кућа Божја и ово су врата небеска' (I Мојс. 28,17)." – *Пашр. и пророци*, 254.

3. ПРИНЦИПИ БОГОСЛУЖЕЊА

а. Шта ми, који живимо у несимболичном дану помирења, можемо научити из богослужења обављаног у време Старог завета? 1 Кор. 10,11.

"Светост и страхопоштовање које су Израилци одавали старозаветној светињи, може хришћанима да послужи као очевидна поука како треба да цене место где се Бог састаје са својим народом." – *V Сведочансџво, 464.*

"Једном у години, првосвештеник који је служио у светињи улазио би дрхтећи у место где се налазила присутност Божја, док је дим тамјана заклањао славу од његових очију. У предворјима храма није се смео чути ни најмањи шум. Ниједан свештеник није служио за олтаром. Мноштво верника, погнутих у тишини и страхопоштовању, упућивало је своје молитве за милост Божју." – *VIII Свед., 307.*

"Ми имамо обиље разлога да у служби Божјој испољавамо дух потпуне оданости и усрдне побожности. Имамо разлога да у страхопоштовању на нашим богослужењима будемо још пажљивији него што су то били Јевреји." – *V Сведочансџво, 469.*

б. Које битне појединости олако узимају многи такозвани поштоваоци суботе? Проп. 5,1.2; Авакум 2,20.

"Уобичајени разговори, шапутање и смех нису дозвољени у молитвеном дому, ни пре ни после богослужења." – *V Свед., 465.*

"Док пратите излагање Божје Речи, имајте на уму, браћо моја, да слушате глас Божји посредством Његовог изабраног слуге. Слушајте пажљиво. Не дозволите себи да задремате ни за један тренутак, јер управо у том тренутку можете пропустити баш оне речи које су вам најпотребније – управо оне речи које би вас, да сте их чули и послушали, сачувале од застрањивања на погрешне путеве. Сотона и његови анђели чине све што је у њиховој моћи да паралишу чула слушалаца, тако да не чују речи опомене, савете и укорје; или ако их чују да то не утиче на њихова срца и не доведе до реформе у животу. Понекад мало дете толико привуче пажњу слушаца на себе да драгоцено семе истине, која се износи са проповедаонице, не падне на добру земљу и не доноси род. Понекад младићи и девојке имају тако мало поштовања према дому Божјем и богослужењу да за све време проповеди дошаптавањем или преписком одржавају везу једни с другима. Када би они могли да виде анђеле Божје који их посматрају и бележе њихово понашање, постидели би се сигурно и згрозили сами над собом." – *Ibid., 466.*

"Предворје и прилази Божјем дому треба такође да буду окружени светим страхопоштовањем." – *Ibid., 467.*

4. ЧИНИОЦИ КОЈЕ ТРЕБА РАЗМОТРИТИ

- a. Шта о важности хришћанске одеће можемо научити од верне Јестире? Јестира 5,1,2 (први део). Како овај принцип можемо применити кад излазимо пред Цара целе васионе? III Мојс. 19,30.**

"Многи када улазе у Божји дом не гаје ништа светије мисли и осећања него и кад би ушли у било коју просторију. Неки у просторију за богослужење улазе под шеширом, и у блатњавој обући и одећи. Такви очевидно не схватају да ту излазе пред Бога и свете анђеле. У овоме треба да дође до корените промене у свим нашим скупштинама. Сами проповедници треба да имају узвишенију представу о светости Божјег дома и да буду знатно осетљивији у том погледу. Много тога што би требало да се учини у овом погледу тужно је занемарено. Због непоштовања које се види у ставу, одевању и понашању оних који се окупљају у Молитвеном дому, због тога што њихове мисли нису усредсређене на ток богослужења, Бог често окреће своје лице од њих.

"Све који долазе на богослужење треба поучити да се одевају прикладно, чисто и уредно; али исто тако и да не одлазе у другу крајност, попуштајући моди и спољашњем украшавању, потпуно неприкладном за то свето место. Раскош и разметљивост у одевању не треба допустити; јер то очевидно показује да у срцу нема страхопоштовања. Пажњу присутних често привлачи овај или онај китњаста део одеће, и тако се подстичу мисли које не би смеле да нађу места у срцу оних који су дошли на богослужење. Мисли и пажња за време богослужења треба да буду усредсређени само на Бога; и све што одвраћа ум од озбиљности и светости службе представља увреду за Њега." – *V Сведочанство*, 471.

- b. Каква музика доликује богослужењу у Божјем дому? Ис. 30,29.**

"Они који су одговорни за музику на богослужењу треба да изаберу песме чији звуци одговарају датом богослужењу – не погребне, већ ведре а ипак свечане мелодије. Глас може и треба да се прилагоди и постане мек, милозвучан." – *Евангелизам*, 508.

"Свако богослужење треба да се обавља свечано и у таквом страхопоштовању као да је присуство Божје видљиво за очи свих." – *V Сведочанство*, 466.

5. ВОЂЕЊЕ ЦЕЛЕ ПОРОДИЦЕ

- а. Наведи неке од основних истина у погледу богослужења које треба да схвате чланови породице. Пс. 95,1-6; 100,2-4.**

"Своју децу и младе родитељи треба не само да уче, него и да им наређују да у светињу молитвеног дома улазе са озбиљношћу и страхопоштовањем.

"Морални назори оних који долазе на богослужење у свети Божји дом морају бити узвишени, племенити и посвећени. Ово питање је, на жалост, јако занемарено. Важност овога не схвата се озбиљно, и као последица тога, наред и недостатак страхопоштовања све више узимају маха, и Бог бива обешчашћен. Када водећи људи у Заједници, проповедници и чланови, очеви и мајке, немају узвишену представу о томе, шта се онда може очекивати од неискусне деце и младих? Они се често скупљају по групама, одвојени од родитеља који треба да воде бригу о њима. Иако се налазе у присутности Божјој и Његово око их посматра, они се понашају лакомислено и неозбиљно; шапућу и смеју се, безбрижни су, непажљиви и не осећају страхопоштовање. Њима се ретко дају поуке да је проповедник Божји посланик, да је порука коју он доноси једна од Богом одређених делатности намењених за спасавање душа, и да за све који имају преимућства да је слушају представља мирис животни за живот или смрти за смрт." – *V Сведочанство*, 469.

- б. Зашто је тако важно да схватимо какво богослужење Господ одобрава и прихвата? Ис. 1,12.13; Ефесц. 5,17.**

"Ако се свест и правилна представа о томе шта значи истинско богослужење и истинско страхопоштовање не утисну у душу слушаоца, све више ће јачати склоност да се оно што је свето и непролазно спусти на ниво уобичајеног, и они који исповедају истину представљаће само увреду за Бога и ругло за веру." – *V Свед.*, 472.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Шта је Јакова испунило страхопоштовањем, и шта ми треба да научимо из тога?
2. Опиши неке од спољних показатеља истинског страхопоштовања према Богу.
3. Којег се основног правила треба стриктно придржавати у богослужењу?
4. Чему нас страхопоштовање води и при избору одеће и музике?
5. Шта доприноси да наше страхопоштовање према Богу бива све дубље?

*Прилоџ њрве субојше у месецу
За Молиџвени дом
у Александровки, Украјина*

Александровка се налази у Закарпатју, дивној области иза Карпатских планина. У том селу Реформни покрет има скоро 200 чланова. То је највећа скупштина у Источноевропској унији и у целој Евроазијској регији. Реформни покрет ту постоји од 1930. године. Ова област је насељена дивним људима, али је често била поприште ратних сукоба. Због своје верности начелима јеванђеља наши тамошњи верници су много страдали под тлачитељском најездом аустроугарских и чехословачких освајача; али су исто тако много пропатили и за време атеистичке власти бившег Совјетског савеза. Многи су одвођени у тамнице и концентрационе логоре.

Пре проглашења независности, наши верници су се састајали илегално по приватним кућама, али су ипак мирно настављали свој мисионарски рад. Како је време пролазило, Господ их је благословио, и локална Заједница се развијала. Тада су браћа и сестре одлучили да подигну први Молитвени дом у овом крају.

У току 1990. године један брат је поклатио парче земље где су заједно почели са изградњом. Градили су материјалом из сопствених извора и сопственим средствима. Грађевина је завршена у току исте године и посвећена Господу. Чим смо добили верску слободу подигли смо овај Молитвени дом у којем се радосно окупљамо већ више од двадесет година.

Сала Молитвеног дома је увек пуна. Имамо много деце и младих који редовно присуствују богослужењима. Ту се често обављају и семинари и духовни састанци. Пошто у постојећој згради нема довољно места за све посетиоце и потребне учионице за суботну школу као и просторије за разне друге састанке, Одбор Заједнице је одлучио да се подигне нова зграда Молитвеног дома. Верници радо прилажу од своје уштеђевине, и одмах купујемо грађевинске материјале пошто у Украјини све нагло поскупљује.

Верујемо да ће те нове погодности допринети даљем развоју овдашњег дела Божјег. Стога љубазно позивамо припаднике суботне школе широм света да финансијски потпомогну довршавање овог пројекта. Надамо се вашој помоћи, и верујемо да ће Господ обилно благословити свакога који радо даје!

Ваша браћа и сестре из Александровке

Свешковање субоће

"И субоће моје свешкујће да су знак између мене и вас, да знаће да сам ја Госїод Бої ваш." – Језек. 20,20.

"Суботу треба празновати далеко светије него што то чине многи који тврде да су поштоваоци суботе." – VI Сведочансїво, 325.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Маранайїа, 238.*
VI Сведочансїво, 322-340.

☐ *Недеља* 26. авгусї

1. ПРОГЛАШЕНА БЛАГОСЛОВЕНОМ

а. Када и којим поводом је Бог изричито изразио своју вољу у погледу седмог дана? I Мојс. 2,1-3; II Мојс. 20,8-11.

"У четвртој заповести Бог се открива као Створитељ неба и земље, по чему се издваја од свих лажних богова. Седми дан је као успомена на дело стварања био посвећен као дан одмора за све људе. Дат је с циљем да живог Бога, који је извор живота и треба да буде предмет поштовања и обожавања, непрестано одржава пред очима људи." – *Велика борба, 49.*

"Седми дан је Богом изабрани дан. Право да то преиначују Он није препустио свештеницима ни владарима... Бог је знао да би људи, гледајући сопствену корист и преимућство, изабрали дан који највише одговара њиховим склоностима." – *Маранайїа, 238.*

б. Зашто Бог заслужује да слаavimo успомену на Његово стварање? Пс. 111,2,4.

"Темељи суботе положени су још онда када су полагаани и сами темељи земље, 'кад пјеваху заједно звијезде јутарње и сви синови Божји кликоваху' (Јов 38,6,7; I Мојс. 2,1–3). Стога ова институција с пуним правом захтева наше поштовање; она није уведена људским ауторитетом и не заснива се на људским предањима. Суботу је дакле успоставио сам Бог и својом непролазном Речју прогласио даном одмора." – *Велика борба, 405.*

2. СУБОТА - БОЖЈИ ДАР ЧОВЕКУ

а. За кога је субота створена, и зашто? Марко 2,27.28.

"Субота је створена човека ради, да би му донела благодат тиме што ће одвојити његов дух од земаљских послова, да би он могао посматрати доброту и величину Божју. Потребно је да се народ Божји окупља да би говорио о Њему, измењао мисли и погледе о истинама које се налазе у Његовој Речи и посветио један део свог времена истинској молитви." – *II Сведочанство, 656.*

"Суботу треба учинити најлепшим и најблагословенијим даном у седмици. Родитељи тога дана могу и треба да посвете посебну пажњу својој деци, читајући им најпривлачније детаље из библијске историје и учећи их да према суботи гаје право страхопоштовање, светкујући је у складу са Божјим законом. Правилним светковањем, они суботу заиста могу учинити 'милином', настојећи да своју децу заинтересују за читање Божје Речи и за разговоре о спасењу душе." – *Мој живоји данас, 314.*

б. Чиме прави хришћани и у овим данима пословне ујурбаности показују да цене суботу као посебан Божји дар? Пс. 8,3,4; 92,5,6.

"Многи нерадо одвајају тренутке за побожно размишљање, претраживање Светих списа и молитву, као да посвећеност томе сматрају губљењем времена. Желела бих да ово сагледате у светлости коју нам Бог препоручује у својој Речи; јер би вам тада царство небеско било претежније од свега осталог.

"Свет, преплављен спортовима и жељама за уживањима, стално изналази нешто ново и занимљиво. А како се мало времена и размишљања посвећује Творцу неба и земље. Своја створења Бог позива да своју пажњу окрену од конфузије и несигурности којом су стално окружени и да се диве делима Његове руке." – *Синови и кћери Божје, 109.110.*

"Обележје правог хришћанина је увек пријатно расположење, свето и срдечно поверење у Бога и потпуна преданост Његовом провиђењу, што тако освежавајуће делује на душу. Божју љубав и Његову доброту хришћанин испољава у оном изобиљу у којем то и прима. Лепоте природе представљају теме о којима треба размишљати. Посматрајући лепоте природе којима смо окружени и размишљајући о томе, наше мисли се уздижу Творцу који је све то створио тако савршено и тако лепо." – *III Сведочанство, 349.*

3. ПОШТОВАЊЕ ТВОРЦА И ИСКУПИТЕЉА

а. Чиме Божји народ суботом испољава своје поштовање према Творцу? Ис. 56,1.2; 58,13.14; Мат. 11,28-30.

"Субота ће бити радост и милина свима онима који је примају као знак стваралачке и избавитељске Христове силе. Видећи Христа у њој, они се радују у Њему. Субота им указује на дела стварања као на доказ Његове силне моћи у избављењу. Субота подсећа на изгубљени Едемски врт и истовремено указује на мир успостављен кроз Христа." – *Жеља векова*, 269.

"Родитељи, ви сами треба увек да имате на уму дан суботни и да га правилно светкујете. Чинећи тако, бићете у стању да добро усмерите и своју децу, тако да ће они осећати страхопоштовање према овом светом Божјем дану." – *Мој живоји данас*, 314.

"У свему ономе од чега зависи успех дела Божјег, прве и суштинске победе морају се задобити у породичном животу. Ту морају да отпочну и припреме за суботу. У току целе седмице родитељи морају имати на уму да је њихов дом школа у којој њихова деца треба да се припремају за небеске дворе. Свака њихова реч треба да буде истинита и на правом месту. Из њихових уста не би смела да изађе ниједна реч коју њихова деца не треба да чују. Дух у којем говоре мора бити потпуно слободан од раздражљивости." – *VI Свед.*, 326.

б. Коју озбиљну претњу Бог упућује против светковања лажне суботе (недеље)? Откр. 14,9-11. Како светковањем праве суботе испољавамо своју повезаност са Богом? II Мојс. 31,13-17; Језек. 20,12.20.

"Субота која је становницима света дата као знак Свемогућег у својству Творца, исто је тако Његов знак и у својству Онога који посвећује. Сила којом је створио све што постоји иста је сила којом Он обраћену душу поново ствара и преображава у своје сопствено обличе. Субота је знак посвећености за оне који је држе светом. Права посвећеност је хармонија с Богом, поистовећивање с Њим у карактеру. То се добија прихватањем оних начела која представљају препис Његовог карактера. Субота је стога и знак послушности. Онај ко се свим срцем покорава четвртој Божјој заповести – покораваће се Његовом закону у целости. Он се посвећује потпуном послушношћу.

"Нама, као и старозаветном Израилу, субота је дата 'завјетом вјечним'. За оне који поштују Његов свети дан, субота је знак да их Бог признаје као свој изабрани народ." – *VI Сведочанство*, 323.

4. ПРИПРЕМА ЗА СУБОТУ

- a. Са чиме Господ поистовећује почетак и свршетак дана? I Мојс. 1,5 (посл. део); III Мојс. 23,32.**
- b. Наведи различите активности које треба завршити шестог дана пре заласка сунца. II Мојс. 16,4.5.23; Марко 15,42; Лука 23,54-56.**

"У току целе седмице морамо мислити на суботу и припремати се да је светкујемо у складу са четвртом заповешћу." – *VI Свед.*, 326.

"Драгоцене речи: 'Да, у Богу се смири, душо моја, јер је у Њему над мој', треба често понављати (Пс. 62,5).

"Кад је размишљање о суботи тако усмерено, ономе што је земаљско и пролазно неће бити дозвољено да у души омета и нарушава оно што је духовно. Ниједна дужност коју треба извршити у току шест радних дана неће бити остављена за суботу. Своје снаге у току седмице нећемо толико исцрпљивати свакодневним овоземаљским пословима да на дан у који се сам Господ одмарао будемо толико преморени да не можемо учествовати у служби посвећеној Њему.

"Иако се за суботу треба припремати у току целе седмице, петак је ипак дан за нарочиту припрему." – *Ibid.*, 327.

"Све припреме за суботу треба да буду завршене у петак. Гледајте да сва одећа буде припремљена и са кувањем и припремањем хране све завршено. Обућа треба да буде очишћена и сређена и купање завршено. Све се ово може урадити ако то себи поставимо за правило. Суботу не треба проводити у поправљању одеће, у кувању хране, у тражењу задовољстава или у било ком другом овоземаљском занимању. Пре заласка сунца оставите сваки посао овог света и уклоните испред својих очију све нерелигиозне књиге и новине. Родитељи, све своје поступке предузете у овом погледу као и сврху свега тога објасните и својој деци и младима, нека и они учествују у припреми за суботу 'по закону' (Лука 23,56).

"Границе суботе ми треба ревносно да чувамо, имајући на уму да је сваки тренутак тога дана свето, Богом посвећено време. Време од петка у подне па све до почетка суботе послодавци, где год за то постоји могућност, треба својим радницима да оставе слободно... Због тога нећете имати никакав губитак чак ни у овоземаљским интересима.

"Постоји још једна дужност којој треба посветити пажњу на дан припреме. Тога дана треба отклонити све несугласице између браће и сестара, како у породици тако и у Заједници." – *Ibid.*, 328.

5. ИСПРАВНО СВЕТКОВАЊЕ СУБОТЕ

а. Које активности су идеалне за суботу? Јован 5,5-9; Лука 6,9.10.

"Према четвртој заповести субота је посвећена за одмор и присуствовање богослужењу. Свако овоземаљско занимање треба оставити, али дела милосрђа и добротинства су у складу са Господњом намером. То не треба ограничавати ни временом ни простором. Ублажити патње болеснима и тешити ожалашћене – то су дела љубави којима може да се укаже част светом Божјем дану." – *Сл. добротинства, 77.*

б. Чиме многи родитељи често угрожавају и ометају богослужење?

"Дом Божји често обесвећују и суботу скрнавe деца верника који тврде да светкују суботу. Деци се чак дозвољава да трче око скупштине, играју се, брбљају и испољавају своје зле ћуди за време самог богослужења где верници треба да одају поштовање Богу у лепоти светости. И место које треба да буде свето, где треба да влада света тишина, савршени ред, прикладност и понизност пред Богом, постаје прави Вавилон, 'конфузија'. То је довољно да изазове Божје незадовољство и одагна Његову присутност са наших скупова." – *Вођење деце, 540.*

с. У чему печат Божје посвећености треба да се манифестује у нашем животу током целе седмице? II Сол. 2,13; I Сол. 4,3.4; Откр. 14,4.5.12.

"Светковање суботе треба да сматрамо не само законском обавезом; већ треба да схватимо њено духовно значење и утицај истог на све што у животу предузимамо." – *VI Сведочанство, 326.*

1. Када и зашто је Бог успоставио суботу?
2. Које нарочите благослове субота доноси људском роду?
3. Образложи дубоко значење и важност суботе.
4. Какве припреме треба извршити пре почетка суботе?
5. Шта је све неопходно да би се субота светковала на исправан начин?

Разликовање између свешто̄ и обично̄

"И (свешћеници и Левићи) нека уче народ мој шћо је свешћо шћо ли није свешћо, и нека их уче расћознаваћи нечисћо од чисћо̄џа." – Језек. 44,23

"Да би људи могли на најбољи начин да одају славу и захвалност Богу, они треба да се налазе у друштву таквих који разликовање између светог и обичног стално имају на уму." – V Свед., 464.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Свед. љрој., 337.356.*

□ Недеља

2. сешћембар

1. ПОУКЕ ИЗ БИБЛИЈСКЕ ИСТОРИЈЕ

а. Које изричито упозорење и укор је Бог упутио свешћеницима? III Мојс. 22,15; Јер. 23,11; Језек. 22,26.

.....
.....

б. Чиме је Господ Израилћима незаборавно предочио потребу да се чувају прекорачивања дозвољеног? I Сам. 6,19,20; II Сам. 6,1-11.

.....
.....

"Уколико више сазнајемо шта је Бог и шта смо ми у Његовим очима, утолико ћемо више страховати и дрхтати пред Њим.

"Нека данашњим младим људима послужи као опомена погибао оних који су се у старо време дрзнули да слободно поступе с оним што је Бог прогласио светим. Кад су се Израилћи усудили да отворе ковчег приликом његовог повратка из земље Филистејске, њихова дрскост је била страшно кажњена. (I Сам. 6,19,20).

"Размислите такође и о казни која је снашла Узу. Кад су за време Давидове владавине преносили ковчег у Јерусалим, Уза је пружио своју руку да би га придржао. Њега је одмах снашла смрт зато што се усудио додирнути симбол Божје присутности." – VIII Свед., 306.

2. БОЖЈЕ ТАЈНЕ

а. Које су неке од највећих божанских тајни и какав треба да буде наш став у погледу тога? II Мојс. 33,17-23; Пс. 33,8.

"Видела сам престо на коме су седели Отац и Син. Посматрала сам Исусово лице и дивила се Његовој љупкој појави. До Оца нисам могла да допрем погледом јер Га је заклањао облак светлости и славе. Запитала сам Исуса да ли је Очева спољашњост слична Његовој. Одговорио је да јесте али да је ја не могу видети. 'Ако би угледала славу Његовог лица, ти не би могла остати у животу.' – *Р. сџисси, 57.*

"Јавно је наше и синова наших до вијека, али 'што је тајно, оно је Господа Бога нашега' (V Мојс. 29,29). Откривење које је Бог сам дао о себи у својој Речи наменио је нама и треба да га проучавамо. То можемо настојати да схватимо. Али даље од тога не можемо продрети. Најразвијенији ум може се напрезати док се не умори, стварајући разне претпоставке о природи Бога, али ће његови напори остати узалудни. Нама није дато да решавамо тај проблем. Ниједан људски ум не може истраживањем докучити Бога. Нека се човек у својој ограничености не упиње покушавајући да тумачи Њега. Нека се нико не упушта у нагађања о Његовој природи. Ћутање ту значи речитост. О Свезнајућем се не може расправљати.

"Чак ни анђелима није било дозвољено да суделују у саветовању између Оца и Сина кад је стваран план спасења. Она људска бића која се труде да продру у тајне Свевишњег показују да не познају духовне и вечне истине." – *VIII Сведочанство, 300.301.*

б. Коју велику тајну Бог жели да ми разумемо, и шта је стога наша света обавеза? I Тим. 3,16; II Кор. 7,1. Опиши како су први адвентисти проучавали Свете списе. Ис. 28,10.13.

"Сакупљали бисмо се заједно, са теретом у души, молећи се за јединство вере и науке; знали смо да Христос није подељен. Једна по једна тачка била је предмет нашег истраживања. Са осећајем страхопоштовања отварао смо Свете списе. Често смо постили да бисмо се оспособили за разумевање Истине. Ако нека тачка није била јасна, расправљали смо о њој после искрене молитве и свако је могао потпуно слободно да изнесе своје мишљење; затим бисмо се опет савили у молитви док су се жарке молитве дизале небу да би нам Бог помогао да будемо потпуно сложни, да будемо једно као што је Христос са Оцем једно. Проливене су многе сузе." – *Свед. њр. 24.25.*

3. ТАЈНЕ МРАЧНИХ СИЛА

- a. Наведи нека од прерушавања којима непријатељ душа тајанствено маскира своју силу у овим последњим данима. Откр. 17,1-5; 13,11-14; 16,13.14; II Кор. 11,14.**

"Један од основних узрока душевне немоћи и слабости духа је недовољна усмереност према вредним циљевима. Ми се хвалимо широком распрострањеношћу литературе; али умножавање књига, чак и оних које саме по себи нису штетне, може постати право зло. Изложени страховитој поплави штампаног материјала, која стално тече из штампе, стари и млади стичу навику да читају брзо и површно, а ум губи способност да мисли повезано и живо. Осим тога, велики део часописа и књига које, као жабе у Египту, преплављују земљу, није само отужан, празан и штетан, већ и порочан и понижавајући. Њихов циљ није да само отрују и упропасте ум већ и да покваре и униште душу. Ум и срце, када су немарни, бесцилни, падају као лак плен зла. Управо на болесним, беживотним организмима расту гљиве. Управо је беспослен ум сотонина радионица. Нека се ум усмерава према високим и светим идеалима, нека живот добије племенити циљ, смисао којим ће бити потпуно заокупљен, и зло ће тешко продрети." – *Васишијање, 189.190.*

- b. Како безбрижност може да одвуче такозване вернике и њихову децу право у канце непријатеља? Ефесц. 5,3.4.**

"Наше садашње склоности да спуштањем онога што је свето и небеско на ниво свакодневног и обичног обешчашћујемо Бога, прелазе у обичаје и навике и сведоче против нас. Ми имамо свету истину којом се посвећујемо али и проверавамо; и уколико наше навике и пракса нису у складу са том истином, наша кривица је сразмерна обиљу примљене светлости. У дан када Бог буде враћао свакоме по делима његовим, Он ће према незнабошцима бити знатно толерантнији него према нама." – *V Сведочанство, 468.*

"Многи од оних који представљају главу породице, кад се врате са богослужења критикују проповед, одобравајући само понешто, а све остало осуђују. Тако се Богом дана порука упућена људима критикује, доводи у питање и постаје предмет лакомислених нагађања. Како овакве примедбе, најчешће изречене у духу лакомислености и без икаквог поштовања, утичу на младе – откриће само записи у небеским књигама. Деца примећују и разумеју све ово много брже него што то родитељи могу и да замисле." – *Ibid., 470.*

4. СВЕТА ИЛИ ОБИЧНА ВАТРА?

a. Како је Господ настојао да светост службе у храму упечатљиво утисне у свест свога народа? III Мојс. 6,8-13; 10,1.2.8-10.

.....

"Бог је хтео да поучи свој народ да Му прилази са највећим страхопоштовањем, и то само на онај начин који је Он одредио. Он не може одобрити само делимичну послушност. Није било довољно да се при том свечаном богослужењу скоро све уради онако како је Он одредио. Он је изрекао проклетство над онима који одступају од Његових заповести, не правећи разлику између светог и несветог." – *Пајџ. и њор. 370.*

"Надав и Авијуд никад не би учинили тај смртоносни грех да пре тога нису били делимично опијени обилним узимањем вина. Они су знали да је за улазак у светињу било потребно најбрижљивије и најсвечаније припремање, јер се ту испољавало Божје присуство. Међутим, својом неумереношћу они су се дисквалификовали за ту свету службу. Мисли су им биле помућене, а схватање морала отупело, тако да више нису били у стању да праве разлику између светог и обичног." – *Пајџ. и њороци, 372.*

b. Које опасности, према овом начелу, треба да се чувамо и ми данас? Ис. 50,11.

.....

"Многи ће стајати за нашом говорницом са буктињом лажног пророштва запаљеном на пакленој буктињи сотониној. Ако се гаје и подупиру сумња и неверство, верни проповедници ће бити удаљени од народа који мисли да много зна." – *Свед. њрој. 409.*

"Није тачно да бриљантни млади људи увек постижу најбоље успехе. Како често се талентовани и образовани људи, кад буду постављени на неки поверљиви положај, покажу неуспешни! Њихове способности заблистају као злато, али кад дођу у искушење, покажу се као лажни сјај и троска. Узрок неуспеха у њиховом раду је неверовање. Они нису трудољубиви, истрајни и темељни у својим напорима. Нису спремни да крену од почетка, и да се лествама успеха стрпљиво и с напором успињу корак по корак до врха. Они иду у искрама (тренутног блеска сопствених мисли) које су сами распалили. Не осећају се зависним од мудрости коју само Бог може дати." – *Темељи хр. васијићања, 193.*

5. ОДВАЈАЊЕ ОД ГРЕХА И ГРЕШНИКА

- a. Наведи једну од тенденција распрострањено прихваћених у друштву - и објасни како Бог очекује да ми одговоримо на то? Ис. 8,12.13; Јаков 4,4; Језек. 44,23.**

"Знате ли шта је у ствари завера (савез) – то је удруживање људи у делу које не носи печат чистоте, искрености и непоколебљивог поштења." – *Библијски коментари, 318.*

"Ми можемо пристати да изгубимо пријатељство овог света. Они који се удружују са световним људима, да би омогућили остварење њихових несветих циљева чине страшну грешку; јер се лишавају Божјег одобравања и Његовог благослова... Одржавање хармоније између светог и несветог није могуће – нема сагласности између Христа и Велијара." – *Данас са Боѿом, 354.*

- b. Шта је Господ увек захтевао од својих изабраних? I Мојс. 12,1.4; II Кор. 6,17.18. Зашто је то посебно значајно у времену запечаћења у којем живимо? Откр. 18,4.5.**

"Сам Господ је поставио зид одвајања између света и својих изабраних на земљи. Његови верници треба да служе Њему, јер их Христос позива из овог света, посвећује и оплемењује, како би могли да служе само Њему." – *Ibid. 354.*

"Дужност родитеља била је да своју децу сакупе око себе. То је данас дужност и твоја и моја, као и сваке мајке која верује у истину. Анђео "са оправом писарском" ставља печат на чела свих који се одвоје од греха и грешника, а за њим следи анђео затирач који уништава све и старо и младо." – *V Сведочансѿво, 478.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какву поуку можемо извући из страшне казне која је снашла Узу?
2. Истакни разлику између божанских тајни и оних истина које су нам откривене.
3. Обелодани неке од сотонских замки намењених онима који светкују суботу.
4. Објасни у чему је разлика између свете и обичне ватре.
5. Зашто је погрешно упуштати се у савезе екуменизма?

Поштовање и углед породице

"Изаберити себи данас коме ћете служити... а ја и дом мој служићемо Господу." – Исус Навин 24,15.

"Они који правилно руководе својом породицом, својим утицајем ће уносити ред и страхопоштовање и у Заједницу." – Мој животи данас, 311.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: Адвентистичка породица, 114-120.

Недеља

9. септембар

1. ПРВИ ОСНОВНИ КОРАК

а. Опиши шта је све обухваћено петом Божјом заповешћу и благослове обећане послушнима. Ефес. 6,1-3. Зашто сотона толико настоји да поткопа ову заповест?

"Родитељи имају право на љубав и поштовање какво се не дугује никоме више. Сам Бог, који их је учинио одговорним за душе поверене њиховој бризи, одредио је да родитељи у првим годинама дечјег живота буду пред децом Његови представници. И сваки онај ко одбацује законити ауторитет родитеља одбацује ауторитет Бога. Пета заповест тражи од деце не само да родитељима указују љубав и нежност, већ и да им олакшавају свакодневне бриге, да чувају њихов углед, и да им у старости пруже потпору и утеху." – *Папир. и пороци, 313.*

"Непоштовање родитељског ауторитета убрзо доводи и до непоштовања Божјег ауторитета." – *Папир. и пороци, 346.*

б. Ко је такође обухваћен прописима ове заповести? I Петр. 5,5 (први део); III Мојс. 19,32.

.....
" (Пета) заповест захтева да се поштују и служитељи Заједнице и органи власти и сви они којима је Бог дао ауторитет." – *Папир. и пороци, 314.*

2. БОГОБОЈАЖЉИВИ СУПРУЖНИЦИ

а. Опиши Богом одређени план за супружнике. Ефесц. 5,22.25.33; I Петр. 3,1-7; Кол. 3,18.19. На који начин се овај план често скрнави и нарушава?

"Како стога пажљив треба да буде супруг и отац да би сачувао верност свом брачном завету! Колико опрезности и промишљености мора да покаже у својој служби, да код младих девојака или удатих жена не би подстицао мисли које нису у складу са узвишеним и светим мерилима заповести Божјих!" – *V Сведочанство*, 561.

"Наложено ми је да кажем ожењеним људима: своје поштовање и наклоност дужни сте да указујете својим супругама – мајкама своје деце. Њима треба да поклањате своју пажњу. Нека планирање како да их усрећите стално обузима ваше мисли." – *Писмо 231, 1903*.

"Показане су ми породице у којима муж и отац није сачувао ону разборитост, достојанство и побожност мужевности каква приличи следбенику Христовом. Није се трудио да према својој супрузи буде нежан, љубазан и пажљив, што му је била дужност. Он је пред Богом и анђелима обећао да ће је волети, поштовати и уважавати докле год буду живи. Девојка запослена у његовој близини била је слободна да му указује пажњу, чак и нешто претерану. Чешљала му је косу, што је њему годило, лудо годило. Он сад не указује својој жени ону љубав и пажњу коју јој је некад указивао. Будите уверени да је овде већ сотона на делу..." – *II Сведочанство*, 514.

"О, колико је живота загорчано рушењем зидова који ограђују приватан живот једне породице и који су подигнути да би се сачувала њена чистота и светост! Жена поклања поверење неком трећем лицу и открива му своје породичне тешкоће. То је лукавство сотонино да би отуђио жену од мужа. Колико би се невоља избегло кад би се престало с овим! Закључајте у свом срцу сазнање о слабости другог. Само Богу исповедајте своје тешкоће. Он вам може дати прави савет и сигурну утеху у којима неће бити никакве горчине." – *Ibid.*, 515.

"Кад нека жена износи своје породичне незгоде или се другом човеку жали на свог супруга, она тиме крши брачну заклетву, срамоти свога супруга и руши зид који је подигнут да би чувао светост брачне везе; она тиме широко отвара врата и позива сотону да уђе са својим подлим кушањима. А то је баш оно што сотона жели. Ако једна жена дође брату хришћанину са причама о својим патњама, разочарању и искушењима, он је увек мора саветовати да, ако баш мора неком поверити своје незгоде, нека за тако поверљиве саговорнике изабере сестре." – *Ibid.*, 338.

3. ИЗАЗОВ ЗА НАШЕ ДАНЕ

а. Каква породица је по вољи Господу? Исус Навин 24,15 (посл. део).

"Анђели радо бораве у дому у којем Бог има највишу власт и где се деца уче да поштују религију, Библију и свога Творца." – *V Свед.*, 400.

"Они који љубе Бога и поштују Његове заповести имају свето преимућство да стално одржавање везе са Богом изоштри њихову представу о слави и о светости свега што је божанско. Ми треба да уносимо страхопоштовање у свој свакодневни живот." – *Мој жив. дан.*, 311.

б. Који озбиљан проблем све више узима маха у овим последњим данима? II Тим. 3,2. Како ми треба да се суочимо са овим изазовом? Ефесц. 6,13.

"У стара времена родитељски ауторитет је био поштован и уважаван; деца су била потчињена својим родитељима слушајући их са страхопоштовањем; међутим, у ово последње време тај ред је постао обрнут. Многи родитељи су потпуно потчињени својој деци. Они се не усуђују да се успротиве вољи своје деце, и зато им се потчињавају. Међутим, докле год су под кровом својих родитеља и зависе од њих, деца су дужна да се потчињавају њиховој контроли. Родитељи морају бити одлучни, захтевајући да се њихова гледишта и расуђивања уважавају.

"Родитељи морају савршено владати својим осећањима, и благо али одлучно савијати вољу детета све док оно не навикне да не може очекивати ништа друго него да се потчини њиховој вољи." – *I Свед.*, 203.

с. Које озбиљно упозорење одрасли морају имати на уму у погледу њиховог односа према деци и младима? Лука 17,1.2.

"Спасење деце у многоме зависи од правца којим иду њихови родитељи. У својој погрешно схваћеној љубави и привржености према деци родитељи су често превише попустљиви на штету саме деце..." – *I Сведочанство*, 201.

"Нека деца, како постају старија – сматрају посве природним да морају имати своју вољу, и да се родитељи морају потчињавати њиховим жељама. Очекују да им родитељи служе. Не подносе никакво ограничавање, и кад довољно одрасту да би могли бити од помоћи родитељима, не прихватају се дужних обавеза. Таква деца су била ослобађана сваке одговорности, и кад одрасту нису ни од какве користи ни у кући ни ван ње. Обично немају ни снаге ни издржљивости." – *Ibid.*, 203.

4. ПРАВА ПОРОДИЧНА ДИСЦИПЛИНА

а. На кога се најпре односи порука пророка Илије за последње дане? Малахија 4,5.6 (први део); V Мојс. 6,6-8; Приче 23,13.14. Како се негативно пропуст родитеља да се одазову овом позиву одражава и на Заједницу?

"Та деца нису навикнута на самоодрицање, јер их маже, попуштају им у свему, задовољавајући све њихове прохтеве, и стога су веома слабог здравља. Својим поступцима и понашањем непријатни су за околину. Они су несрећни и све око себе чине несрећнима. И док су још само деца, док треба да буду строго потчињени родитељској дисциплини, дозвољава им се да излазе у друштво, да се друже са сличнима себи, и тако једни на друге врше изопачујући утицај.

"Проклетство и неодобравање Божје ће неизбежно стићи неверне родитеље. Својим таквим односом према деци они не само што саде трње које ће их рањавати у овом животу, него ће са својим неверством морати да се суоче на Божјем суду. Многа деца ће тада осуђивати своје родитеље што их нису ограничавали и оптуживаће их за своју пропаст. Лажна наклоност и слепа љубав наводе родитеље да изналазе изговоре за погрешке своје деце и да преко тога прелазе ћутке; и као последица тога, деца су изгубљена, али ће се њихова крв тражити од неверних родитеља.

"Деца и млади којима је допуштено да тако одрасту у необузданости мораће све пропуштено да уче накнадно ако желе да буду Христови следбеници. Цео њихов верски живот је под утицајем онога што су научили у детињству. Самовоља, недостатак самоодрицања, неподношење укора, неприхватање савета и мишљења других, нехат, избегавање терета и неприхватање одговорности, и многе друге негативне особине из детињства врло често и у каснијем животу долазе до изражаја. Све то се одражава и у њиховим односима са браћом и сестрама у Заједници. Могућно је да такви све то и победе, али како тешку борбу морају да воде! Како оштро сукобљавање са самим собом! Како је тежак пут дисциплине кроз коју морају проћи да би се уздигли на ниво хришћанског карактера!" – *I Свед., 203.*

б. Каква је уравнотеженост неопходна у подизању деце за Бога? Ефесц. 6,4; Приче 29,15; Кол. 3,21. Чиме се то може олакшати?

"Родитељи не смеју дозволити да их пословне бриге, обичаји и назови овог света, и постојећа мода обузму до те мере да занемаре своју децу у раном детињству и да им не пруже одговарајуће васпитање у току њиховог развоја." – *Знаци времена, 17. септембар, 1894.*

5. ШИРЕЊЕ ПРАВИЛНОГ УСМЕРАВАЊА ПОРОДИЦЕ**а. Којим се породичним врлинама можемо научити од Аврама? I Мојс. 18,19.**

"Дужност оних који тврде да су хришћани је да пред светом прикажу добро усмерену и добро дисциплиновану породицу – породицу која ће показати силу правог хришћанства." – *Вођење дејтеѿа*, 233.

"Чланови добро дисциплиноване породице, који воле Бога и слушају Његове заповести, биће радосни и срећни. Отац, кад се враћа са свог свакодневног посла, тамошње пословне бриге и проблеме не уноси у своју породицу. Свој дом и породични круг он сматра исувише светим да би их оптерећивао сазнањима која не доносе срећу. Кад полази од куће, он свог Спаситеља и веру не оставља иза себе, него су то његови стални сапутници. Пријатан утицај породице, благослов који му при поласку пожели његова супруга и љубав његове деце, чине његово животно бреме лакшим, и он се враћа са миром у свом срцу и охрабрујућим речима за своју жену и децу, који радосно и са добродошлицом очекују његов повратак. Док са члановима породице клечи крај породичног олтара упућујући захвалност Богу који не престаје да штити њега и његове драге, анђели лебде у просторији, и усрдне молитве богобојажљивих родитеља носе у небо као слатки миомирис, и као одговор на то доносе им благослове." – *Одабр. ѿор. II*, 439.440.

б. Божја обећања намењена су свим верницима - укључујући и оне који нису благословени преимућством породичних веза. Какве су одговорности Заједнице према таквима? Ис. 56,4-7; 54,1-3; Књига о Јову 29,15.16.

"Браћо и сестре, позивајте у своје домове оне којима је заиста потребно гостопримство и љубазна пажња. Не чините то разметљиво да би истакли себе; али кад видите њихове потребе позовите их у свој дом и укажите им право хришћанско гостопримство." – *VI Свед.*, 320.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Објасни дубину пете заповести у унутрашњости породичног круга.
2. Шта представља "свети круг" којим треба да буде ограђена породица?
3. Са којим озбиљним изазовима родитељи морају да се суоче у овим последњим данима земаљске историје?
4. Шта значи права уравнотеженост неопходна у правилном усмеравању и вођењу деце?
5. У ком смислу се пророчанство: Ис. 54,1-3 може применити данас?

Понизнос̄, вернос̄ и поштовање

"Свакога пошћујуће, брајс̄тво љубиће, Бога се бојиће, цара пошћујуће." – I Петр. 2,17.

"Будите учтиви и према Богу и једни према другима. Он жели да у свом опхођењу користите најбоље манире да бисте Га могли прославити пред светом, имајте то увек на уму." – Синови и кћери Божје, 315.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *IV Сведочанс̄во, 15-20.*
VI Сведочанс̄во, 365-371.

□ Недеља

16. септембар

1. ОЖИВЉАВАЊЕ ЈЕДНОГ ДАВНАШЊЕГ НАЧЕЛА

а. Како треба да се опходимо према остарелим слугама Божјим - и зашто? Приче 16,31; IV Мојс. 12,1-10; II Цар. 2,22-24.

"Страхопштовање треба показати и према Божјим представницима – према проповедницима, учитељима и родитељима који су позвани да говоре и делују у Његово име. Поштујући њих, Њему указујемо част." – *Васишћанање, 219.*

"Родитељи се често жале да су им деца тврдога срца и да у њима тешко могу да пробуде свест и моралну одговорност према Божјим захтевима. Али у небеским књигама је непогрешивим пером записан прави узрок тога. Родитељи су остали необраћени. Они се никада нису ускладили са небом и небеским поретком. Њихови ниски и убичајени појмови о светости проповедничког позива и молитвеног дома као Божје светиње уткани су у васпитање њихове деце.

"Родитељи, пазите добро какав пример и какве идеје дајете својој деци. Њихов ум је веома пријемљив и лако прима утиске. Уколико говорник у току богослужења учини неку грешку, чувајте се да то и не помињете. Говорите само о ономе што је учинио добро, о добрим идејама које је изложио и које треба приватити као да долазе преко Божјег представника. Веома је лако увидети зашто излагање проповедника тако слабо утиче на децу и младе, и зашто они имају тако мало страхопштовања према Божјем дому. У том погледу они су погрешно васпитавани." – *V Сведочанс̄во, 470.*

2. БОГОМ НАДАХНУТА ОДАНОСТ

- а. Како је задивљујућу оданост Давид испољио према цару Саулу који је нескривено покушавао да га убије? I Сам. 24,4-6; 26,8,9. Какав је био исход? I Сам. 24,16-19; 26,21-25.**

.....

"То што је Давид и по други пут поштедео живот свог господара, учинило је још дубљи утисак на Саулов дух и побудило га је да још скрушеније призна своју грешку. Испољавање толике добротe изненадило га је и разбило. Растајући се са Давидом, узвикнуо је: 'Да си благословен, сине мој Давиде! Извршићеш и надвладаћеш'." – *Пауло* и пророци, 709.

- б. На који начин ми показујемо дубоко поштовање према телу Христове Заједнице? I Тим. 5,17-19; Јевр. 13,17; I Петр. 4,8,9; 5,5.**

"Многи не схватају светост повезаности са Заједницом и нерадо се потчињавају дисциплини и ограничавању. Својим поступцима и животом они показују да је за њих лично мишљење меродавније од јединствено прихваћеног става Заједнице, и не устручавају се да подстичу дух супротстављања гласу Заједнице. Они који се налазе на одговорним положајима у Заједници могу имати своје недостатке као и остали људи, могу и да погреше у својим одлукама; али и поред свега тога, Заједница Христова на Земљи дала им је ауторитет који се не сме потцењивати ни презирати. Христос је после свог васкрсења пренео власт на своју Заједницу, рекавши: "Којима опростите гријехе, опраштају им се; а којима задржите, задржани су."

"Повезаност са Заједницом не треба олако раскидати; па ипак неки који тврде да су Христови следбеници, кад им се стане на пут или кад њихов глас нема онај утицај који по њиховом мишљењу заслужује, они прете да ће напустити Заједницу. Али ако напусте Заједницу највећи губитници биће управо они; јер се – напуштајући заштитну ограду њеног утицаја – потпуно излажу свим могућим кушањима овога света.

"Сваки верник треба свим срцем да буде везан за Заједницу и привржен њеним интересима. Напредак Заједнице треба да му буде на првом месту; али ако он не осећа свету обавезу да својим чланством буде на благослов целини, а не да гледа свој лични интерес, онда ће Заједници бити далеко боље без њега." – *IV Свед., 17.*

3. ТРЕТМАН ПРЕМА ЗАПОСЛЕНИМА

- а. Какав апел је апостол Павле упутио Филимону у погледу његовог одбеглог слуге? Филимону 15.16. Којим начелима се послодавци могу научити из овога? Мат. 5,7; Филиб. 2,4; Кол. 4,1.**

"Да ли светлост истине која је обасјала ваш пут преносите и на своје изнајмљене раднике, како би и они могли да постану Божји сарадници? Поверавајући нам светлост своје истине, Бог вам је дао драгоцене предности и прилике да те благослове које сте примили поделите с другима." – *Одсјај каракџера Христивоџ, 206.*

- б. Шта можемо научити из савета датих у погледу особља ангажованог у институцијама Заједнице?**

"Управитељи наших ресторана треба да се залажу за спасење запослених у тим делатностима. Они не треба да се премарају, тако да немају ни снаге ни воље да помажу духовним радницима. Своје најбоље снаге они треба да посвете упућивању запослених у духовне истине, објашњавајући им Свете списе, и молећи се с њима и за њих." – *Објављени рукописи IV, 285.*

"У сваком нашем ресторану треба, поред осталих, да се налази и један озбиљан брачни пар који ће попут стражара будно водити бригу о младима; то треба да буду верни и савесни супружници који љубе Спаситеља и душе за које је Он умро, и који се чврсто држе пута Господњег.

"Девојке и младе жене треба да буду под надзором мудре и разборите надзорнице, жене која је у потпуности обраћена и која ће, будно да бдије над запосленима, посебно водећи бригу о оним млађима.

"Радници треба да се осећају као код своје куће. Они су Божја помоћна рука, и заслужују да се с њима поступа пажљиво и нежно као што је Христос поступио са дететом које је поставио међу своје ученике, рекавши: "Који саблазни једнога од ових малих који вјерују у мене, боље би му било да се објеси камен воденични о врату његову и да потоне у дубину морску." "Гледајте да не презрете једнога од малих ових; јер вам кажем да анђели њихови на небесима једнако гледају лице Оца мојега небескога" (Мат. 18,6.10). Пажња коју треба посветити запосленима у нашим установама један је од разлога да уместо једног великог ресторана у разним местима отварамо више мањих." – *VII Сведочанство, 106.*

4. ПОСЛОДАВЦИ И ГРАЂАНСКЕ ВЛАСТИ

a. Шта Свето Писмо учи и у погледу свих облика господара и послодаваца? Кол. 3,22.23; I Тим. 6,1.2; I Петр. 2,18-20.

"Буди исправан и поштен у свом раду, имајући увек на уму да је на теби не само поглед твојих послодаваца, већ и око Божје, од кога се не може сакрити ниједан твој корак. Анђели Божји виде твоје поступке; стога мораш настојати да сваки твој посао носи отисак истине и побожности, јер је и то саставни део религије." – II Свед., 82.

b. Како оштра супротност постоји између безбожника и правих хришћана у ставу према грађанским властима и позитивним законима? Јуда 8; I Петр. 2,13.14.17; Римљ. 13,1.2.

"Није мудро стално изналазити грешке у ономе што чине руководећи људи у власти. Није наш задатак да критикујемо појединце или државне институције. Морамо се јако чувати да не будемо схваћени тако као да се противимо грађанским властима..."

"Не треба да се служимо манирима који би нашем делу дали обележје као да подржавамо издајство. Из наших написа и говора морамо искоренити сваки израз који би, издвојен из контекста, могао погрешно да се протумачи као противљење закону и поретку.

"Доћи ће време када ће наши непријатељи – да би нас осудили – употребити непромишљене изразе потказивачког карактера, које су не размишљајући изговорили или написали неки од наше браће. То ће бити употребљено не само да би се осудили они који су то рекли или написали, него да би се окривила и жигосала цела Заједница адвентиста. Да би нас окривили, наши непријатељи ће наводити да је тог и тог дана један од наших одговорних људи рекао то и то против администрације и закона ове државе. Многи ће бити запрепашћени када буду видели чега ће се све сетити наши противници да би аргументовали своје тврдње. Многи ће се зачудити кад зачују своје сопствене речи извитоперене у смисао који им они сами никада нису придавали. Зато наши радници треба да буду веома обазриви и да говоре промишљено у сваком тренутку и под свим околностима. Сви треба да се чувају да својим непромишљеним речима не изазову невоље пре велике кризе која ће доћи да прокуша сваку душу." – VI Сведочанство, 365.

5. УЗОРАН СТАВ

а. Какав став не треба да заузимамо чак ни према онима за које мислимо да су у мраку заблуде? Проп. 7,9.

"Има и таквих који себи допуштају лакоумље, сарказам па чак и исмејавање оних чије се мишљење разликује од њиховог." – *Свед., њрој. 108.*

"Неки у говору употребљавају преоштре и некоректне изразе да би повредили осећања других, а онда се оправдавају речима: 'То је мој начин; ја увек отворено кажем оно што мислим;' и тако ту одвратну црту свог карактера уздижу као врлину...

"Тако нелепу реч никад не треба изговорити, тако себичну безобзирност према срећи других треба заменити саосећањем и промишљеношћу." – *Наше високо звање, 229.*

б. Који је став једино исправан? I Сол. 5,14.15; II Тим. 2,24-26.

"Молимо се Богу не само за себе, него и за оне који су нас увредили и који не престају да нас вређају." – *Библ. коментари, 244.*

с. Какав је био Христов став према Његовим мучитељима? Мат. 5,44.45; Лука 23,34. Какав је био Његов став чак и према ђаволу? Јуда 9.

"Није упутио никакву клетву војницима који су тако грозно поступали с Њим. Није тражио освету над свештеницима и поглаварима који су ликовали зато што су остварили свој циљ. Изустио је само молбу да им се опрости 'јер не знаду шта чине'." – *Жеља векова, 728.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како поштовање без поговора дугујемо Заједници и њеним служитeljима?
2. Чему се можемо поучити из Давидовог става према Саулу?
3. Објасни озбиљну одговорност хришћанина на радном месту.
4. Како треба да избегавамо сваки вид антагонизма према ауторитету?
5. Шта можемо научити из Христовог става док је висио на крсту?

Живої у сїрахоїшовању

"Дакле, їазїїе добро како живїїе, не као немудри, неїо као мудри. Корисїећи вриїеме, јер су дани зли." – Ефесц., 5,15.16.

"Ништа што је Бог заповедио није неважно, и нема другог начина да се покаже страхопоштовање које би Њему било тако угодно као што је послушност према ономе што је Он рекао." – Васї., 244.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *I Сведочансїво, 467-471.
IV Сведочансїво, 601-620.*

Недеља

23. сейїембар

1. ЕНОХОВО ИСКУСТВО

а. Како надахнуће описује живот патријарха Еноха? I Мојс. 5,24 (први део); Јевр. 11,5.

"Молите се у тајности, али и док обављате свакодневне послове уздижете своја срца Богу. Тако је и Енох ходио с Богом. Ове тихе молитве уздижу се као скупочени мирис тамјана ка престолу милости. Сотона не може надвладати онога чије се срце на такав начин утврђује у Богу." – Пуї Хрисїу, 90.

б. С обзиром на припрему светих за вазнесење у овим последњим данима, како Енохово искуство повезује страхопоштовање према Божјој присутности са правим посвећењем? I Мојс. 5,24; I Јов. 3,2.3.

"У својим мислима и осећањима, он се сваког дана уздизао са сопственог пута, тражећи Христов божански, небески пут. Он се увек питао: Да ли је ово пут Господњи? Стално је растао и напредовао, одржавајући непрекидну заједницу са Оцем и са Сином. То је истинско посвећење." – Библијски коментїари, 693.

"Као што се Енох вазнео на небо пре него што је свет био уништен водом, тако ће праведници живи бити узети са земље пре него што она буде уништена ватром." – Паїријарси и їророци, 68.

2. СПОЉАШЊОСТ ОТКРИВА УНУТРАШЊОСТ

а. Објасни значај спољних захтева које Господ тражи од свих да би могли изаћи пред Њега у миру. II Мојс. 19,10.11.

"Кад је Господ тражио строгу чистоћу од Израиљаца који су на свом путовању кроз пустињу стално били на отвореном ваздуху, Он то још више тражи од нас који живимо у затвореним кућама где је нечистоћа још приметнија и има још штетнији утицај." – *Савети о здрављу*, 82.

"Од синова Израилевих Господ је тражио да оперу своју одећу и уклоне сваку нечистоћу из свога окружења, да не би пролазећи видео њихову неуредност. Он и данас пролази поред наших домова и види нездраве навике и нехигијенске услове у којима живе породице. Зар не би било боље да се реформишемо, и то без одлагања?" – *Вођење дејтећа*, 106.

б. Шта у преносном смислу представља такво чишћење? Откр. 19,8; Мат. 5,8; I Тим. 5,22 (посл. део).

"Показано ми је да неуредне и нечисте Бог не признаје за хришћане. Такви не заслужују Његово одобравање. Нашу душу, тело и дух Христос треба да прикаже Оцу у беспрекорном стању, и ако нисмо чисти и споља и изнутра не можемо бити приказани пред Богом као беспрекорни.

"Показано ми је да своје куће свети треба да одржавају чисте и уредне, слободне од прљавштине, смећа и било какве нечистоће. Показано ми је да Божји дом бива обесвећен небригом родитеља за њихову децу, неуредношћу и нечистоћом које се ту могу видети. Показано ми је да такве појаве треба отворено укорити, и ако се не промене, неке од таквих који тврде да познају истину неодложно треба уклонити из окола." – *Одабране јоруке III*, 273.274.

"Нечистоћа и занемарени углови у кући указују на нечистоту и занемарене углове у души." – *Вођење дејтећа*, 114.

с. Наведи неке од принципа хришћанског одевања и спољног изгледа које сви верници - укључујући и младе - треба да разумеју и прихвате. I Тим. 2,9.10; Титу 2,11-14; 3,2.

"Одећа је показатељ ума и срца. Оно што се истиче споља представља знак који показује шта је изнутра." – *Ум, кар. и личности I*, 289.

3. ПОКАЗАТЕЉ ОНОГА ШТО ЈЕ У СРЦУ

а. Коју озбиљну представу о начину одевања и спољном изгледу треба подржати у овом несимболичном дану помирења? Проп. 11,9; Римљ. 13,14.

"Охолост и љубав према свету које долазе до изражаја у начину одевања наших сестара одбијају од истине многе душе које су биле потпуно осведочене њоме. Објављена истина делује тако јасно и складно да заинтересовани осећају да прихватањем исте морају узети и тежак крст. Али кад виде толику разметљивост у одевању наших сестара, они закључују: 'Ови верници се у начину одевања уопште не разликују од нас. Они у ствари не верују у оно што исповедају; и на крају крајева, они мора да су преварени. Кад би они заиста веровали да Христос ускоро долази када ће судбина сваке душе заувек бити одлучена за вечни живот или за смрт, они не би жртвовали толико времена и новца да се обуку према последњој моди.' Како мало знају ове такозване сестре какву проповед таквим својим начином одевања проповедају!" – *IV Сведочанство*, 613.

"Наше речи, наши поступци и наш начин одевања јасно и недвосмислено говоре да ли ми сабирамо са Христом или пак расипамо. То није безначајна ситница преко које можемо олако и са осмехом прелазити. Питање одевања захтева да о томе размишљамо најозбиљније и са молитвом. Многи неверници увиђају да је погрешно што допуштају себи да буду робови моде; али кад виде да се они који се граде веома побожнима поводе за модом као и остали свет и уживају у друштву лакомислених, они закључују да није никакво зло ако и сами тако чине.

"Цело небо будно и са великим интересовањем прати какав утицај они који се сматрају Христовим следбеницима шире око себе. Сестре моје, ваше одевање говори или за Христа и Његову свету истину или за овај свет. За кога својим изгледом сведочимо? Имајмо увек на уму да ћемо пред Богом морати да полажемо рачун и за утицај који смо ширили." – *Ibid.*, 614.

"Љубав према украшавању угрожава морал, и жену која као хришћанка треба да се одликује чедношћу, разборитошћу и чистотом, чини управо супротном ономе што она треба да буде. Хаљине које упадљиво истичу тело често подстичу чулност у срцу оне која их носи и буде ниске страсти у срцу оних који је посматрају." – *Ibid.*, 618.

"Залуђеност модом, разметљивост и тежња за задовољствима преплављују свет. Неморал је у сталном и страшном порасту. Зашто се хришћанке не труде да буду доследне својој узвишеној вери?" – *Ibid.*, 619.

"На нама као народу је тежак грех што допуштамо да се чланови наше Заједнице одевају на начин који није у сагласности са нашом вером. Морамо се пробудити одмах и затворити врата пред заводљивим кушањима моде. Ако то не учинимо, наше скупштине ће се деморалисати." – *Ibid.* 620.

4. ПРОМИШЉЕН ЖИВОТ

а. Објасни дуго заборављену тему наглашавања основних обележја која треба да красе хришћане свих времена. Титу 2,1-7.

"Ми живимо у времену великих опасности. Адвентисти седмог дана тврде да су народ који држи Божје заповести, али су изгубили дух праве побожности. Тај дух дубоког поштовања према Богу учи вернике како да приступају своме Творцу – у светости, страхопоштовању и посредством вере, не у себе, него у Посредника. Такав верник остаје чврст и постојан без обзира на околности у којима се налази." – *Одабране њорукe II, 314.315.*

б. Какве речи су карактеристичне за правог хришћанина? Ефесц. 5,17.20. Истакни супротност између уобичајене вулгарности и непоштовања у речима и духу Јеванђеља. Ефесц. 5,4 (први део).

"Кад људи одбаце страх Божји, онда убрзо изгубе и појам части и честитости." – *Пајп. и њорочи, 587.*

"Будите пажљиви у својим речима. Пазите како представљате религију коју сте прихватили. Ви можда мислите да ћаскање и препричавање бесмислица није никакав грех, али то вређа вашег Спаситеља и жалости небеске анђеле." – *Темељи хр. васпјињања, 457.*

"Карактер појединца тачно можете проценити према природи његових разговора... Пошалице и подсмешљива задиркивања могу да се свиђају онима који су ташти и лакоумни, али утицај таквог понашања ипак деструктивно делује на духовност. Говорим вам ово и као разреду и као појединцима: пазите на своје речи. Нека разборитост и глас здравог разума увек буду обележје ваших разговора. Не унижавајте чистоту и племенитост своје душе упуштањем у отрцане шале и пристајањем да вам безначајни разговори постану навика...

"Изговарајући бесмислене речи ви обешчашћујете Христово име, јер погрешно представљате Његов карактер. У Његовим устима није се нашло никакво лукавство, ниједна превара или лажна реч. За припаднике сто четрдесет и четири хиљаде Библија каже да 'имају име Оца Његова на челима својим... и у њиховим устима не нађе се превара, јер су без мане пред пријестолом Божјим' (Откр. 14,1.5)." – *Наше високо звање, 292.*

5. СВЕДОЧЕЊЕ ЗА ХРИСТА

а. Како је важан избор речи кад одговарамо на питања о нашој вери? Приче 15,23,28 (први део).

"Морате показати поштовање према својој вери да бисте је успешно препоручили другима. Страхопоштовање према својој вери морамо приказивати и примером и поуком, говорећи с пуно поштовања о светим истинама. Када цитирате Свете списе никад не дозволите да вам се из уста отме неки лакомислен и безначајан израз. Чим Библију узмете у руке, имајте на уму да се налазите на светом тлу. Анђели се налазе око вас и, кад би вам се отвориле очи, ви бисте их угледали. Настојте да својим понашањем оставите утисак на сваку душу с којом се дружите да сте окружени чистотом и светом атмосфером. Једна празна реч, један недоличан осмех могу да превагну у усмеравању душе на погрешан пут. Изостанак сталне повезаности са Богом може да има страшне последице." – *Темељи хр. васијијања, 194.195.*

б. Наведи неке од важних тачака у успешном сведочењу за Христа. Приче 15,33; Кол. 4,6. На какав одговор треба да будемо спремни, и на какав начин? I Петр. 3,15.

'А будите свагда готови на одговор свакоме који вас запита за ваше надање, с кротошћу и страхом имајте добру савјест.' Страх о којем се овде говори не одражава неповерење и неодлучност, већ неопходну опрезност, обраћање пажње на сваку појединост, да не бисмо неком непромишљеном речју изазвали узбуђење и тако на ум присутних оставили неповољан утисак, усмеравајући их у погрешном правцу. Свакоме ко жели да правилно прикаже истину веома је битно да има страх Господњи, понизност и дух кротости." – *IV Свед., 243.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Које Енохове особине треба да имамо и ми у овим последњим данима?
2. Зашто је чишћење као процес тако значајно за хришћанина?
3. Како страхопоштовање према Богу утиче и на наше одевање и начин понашања?
4. Зашто је погрешно упуштати се у празне и безначајне разговоре и шале?
5. Који чинилац мора да уравнотежи свако ревновање у сведочењу за Христа? Зашто?

Страхopoштовање према Богу

"Богу се ваља клањати на сабору светињех, и што у највећем страхopoштовању треба да чине сви који су око њега." - Пс. 89,7.

"Друга драгоценост врлина коју треба брижљиво неговати је страхopoштовање. Истинско страхopoштовање према Богу настаје из спознаје о Његовој неограниченој величини и свести о Његовој присутности... Срце сваког детета треба да буде дубоко импресионирано том свешћу о Невидљивоме. Дете треба научити да поштује време и место молитве и заједничког богослужења, и да то сматра светим зато што је ту присутан сам Бог. Кад се страхopoштовање испољава понашањем и ставом, продубљује се и осећање које га је побудило.

"Било би добро и за младе и за старије да оне речи из Светог писма које показују како треба поштовати место које је Бог почаствовао својим присуством, проучавају, понављају и о томе често размишљају.

"Изуј обућу с ногу својих", наредио је Он Мојсију код горућег жбуна на Хориву, "јер је мјесто гдје стојиш света земља".

И Јаков је, угледавши у визији Божје анђеле, узвикнуо: "Зацијело је Господ на овом мјесту, а ја не знах!"

"Понизност и страхopoштовање треба да се огледају у понашању свих који ступају у Божју присутност. У Христово име, ми можемо пред Бога изаћи с пуним поверењем, али Му се не смемо приближавати с дрским прекорачивањем дозвољеног, као да је Он раван нама. Има и таквих који се великом, свемоћном и светом Богу, који се налази у недокучивој светлости, обраћају тако као што би ословили неког себи равног или чак нижег од себе. Они се у Његовом дому понашају слободније него што би се понашали у пријемној просторији неког земаљског властодршца. Такви би морали имати на уму да се налазе у присуству Онога коме се клањају серафими и пред ким анђели покривају своја лица. Богу треба прилазити са највећим страхopoштовањем, и сви који заиста схватају Његово присуство смерно ће се погнути пред Њим." - *Мој животи данас*, 308.

Добровољни дар прве суботе

7. ЈУЛ 2012
За Молитвени дом
у Нагаланду, Индија

4. АВГУСТ 2012
За мисионарске
школе

1. СЕПТЕМБАР 2012
За Украјину